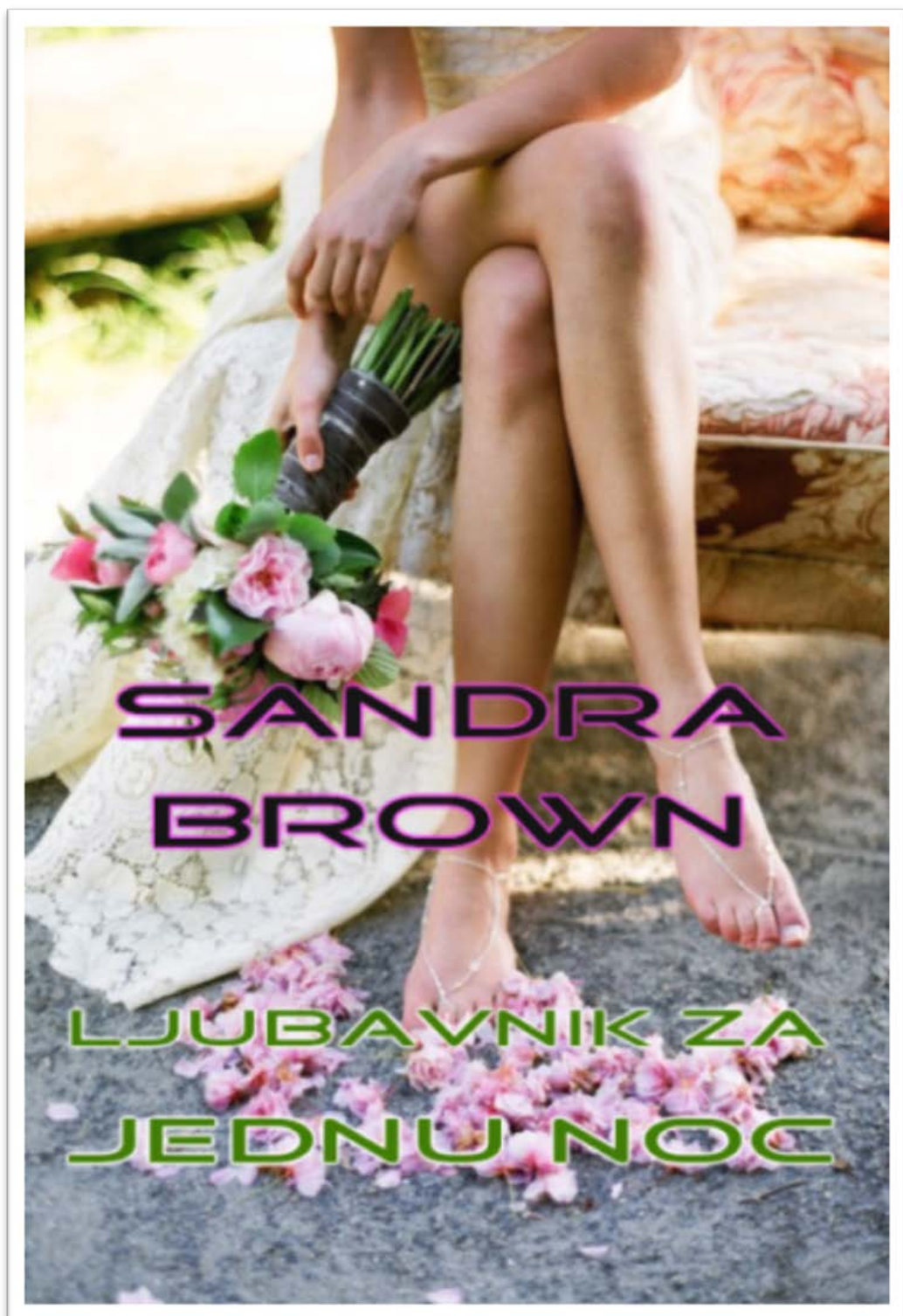

Buki

~ 1 ~
Anna

Buki

Sandra Braun

*Ljubavnik za
Jednu noć*

Bosnaunit

~ 2 ~

Anna

Tejlor Mek Kenzi je upravo počeo da spušta pogled prema njenim dugim nogama. Kada je čuo šta je rekla, opet ju je pogledao u lice. Delovala je sasvim normalno. Ali, mora da je poludela. Ili on nije dobro čuo.

- U drugom stanju sam - ponovila je još ozbiljnije.

- Molim?

Nije znao šta da odgovori. Njena izjava bila je više od opisa njenog trenutnog stanja. Ona je bila izazov. Mogao je to da pročita u njenim zelenim očima.

- Hvala ti što si me obavestila, ali mogla si i da sačekaš da se dete rodi.

- Želela sam da ti prvi saznaš.

- Postoji li neki poseban razlog za to?

- Postoji odličan razlog.

- Pokušavaš li da kažeš da ja imam neke veze s tvojom trudnoćom?

- Ništa ja ne pokušavam. Beba je tvoja.

Ria Levinder je bila potpuno hladnokrvna, ali se Tejlor zato preznojavao. Bio je zapanjen. Da bi to prikrio, rekao je:

- Je li to neka šala?

Čak je pokušao i da se nasmeje.

- Nije, gospodine Mek Kenzi. Nikada nisam volela farsu.

- Ni ja. Ali, ovo sasvim liči na farsu.

- Možeš biti siguran da niko neće utrčati ovamo i uperiti pištolj u tvoju glavu.

- Trenutno me ništa ne bi moglo iznenaditi. Ti si već uspela da utrčiš ovamo i uneseš bombu.

- Ja nisam utrčala, već zakazala sastanak sa članom gradskog veća, kao što bi to mogao da učini bilo koji građanin.

- Izvinite, gospođo Levinder, ali, kada građani zakažu sastanak sa mnom, ja očekujem da ćemo razgovarati o porezima ili gradskom saobraćaju.

- Možda sam mogla da ti se javim na posao, ali nisam želela da misliš da je sastanak poslovnj.

Prešao je rukom preko svoje guste tamne kose.

- Ne mogu da verujem da govoriš ozbiljno.

- Govorim ozbiljno.

- Sigurna si da ovo nije neka neslana šala?

- Nemam običaj da se tako šalim.

- A kako bih ja to mogao da znam? Pa, ja te jedva poznajem! Pogledali su se pravo u oči. Ria je prva sklonila pogled. Tejlör je primetio kako su joj obrazi pocrveneli. I bilo je krajnje vreme! On je bio na mucu otkako je ušla u kancelariju.

Ria je pocrvenela kada se setila koliko je on, zapravo, dobro poznaje. Naročito s obzirom na činjenicu da su se sreli samo jednom. Sećanja su počela da naviru i ona je zaboravila gde se nalazi tog trenutka. Slike tog prvog susreta po stoti put su joj izlazile pred oči: „Oh, oprostite!”

„Nema potrebe da se izvinjavate.”

„Zar vas nisam ubola čačkalicom u prst?”

„Nekoliko šavova i biće kao nov.”

Ria se nasmejala.

„Žao mi je.”

„Ma, pustite to.”

„Molim vas, uzmite to parče.”

„A, ne! Pošto ste se baš na njega namerili, ni slučajno vas neću razdvojiti.”

Ria se opet nasmešila i pogledala ga. Zaključila je da je izuzetno zgodan: visok, vitak, elegantno obučen. Čak ni to što je nosio uobičajenu božićnu crvenu kravatu nije ga učinilo smešnim, kao što se to dešavalo drugim muškarcima. Jednostavno, ništa nije moglo da naškodi njegovoj muževnosti. Još kad se tome doda širok, topao osmeh, koji je svakog časa postajao sve topliji...

„Ja sam Ria Levinder.”

Premestila je tanjir u levu ruku da bi mogla da mu pruži desnu ruku.

„Ja sam Tejlör Mek Kenzi,” rekao je. „Onaj Tejlör Mek Kenzi?!”

„Zar postoji neki drugi?”

Nasmejaao se i u uglovima očiju mu se pojavio sjaj. „Mislim, da li ste vi čuveni gradski većnik Mek Kenzi, kandidat za gradonačelnika?”

„Taj sam. Drago mi je, gospođo Levinder.”

„Veoma mudro.”

„Šta?”

„Ono „gospođo”. Očigledno pokušavate da me navedete na to da vam kažem da li sam udata.” „Neizvesnost me ubija.”

„Gospođica sam i nikad nisam bila gospođa.” „Baš imam sreće.”

Gledali su se, oboje zadovoljni onim što vide, dok ih gužva oko stola sa hranom nije naterala da se pokrenu. „Da probamo ćuretinu?” upitao je.

„Može” rekla je Ria, mada je poslednja stvar koja je tog momenta zanimala bila hrana.

Zabava kod Gremovih je odjednom postala zanimljiva. Oboje su došli tek da ne uvrede domaćine i planirali su da odu što pre. Ali, Tejlor je zaboravio opravdanje koje je spremio da objasni domaćici svoj odlazak, a Ria je bila zahvalna što može da prestane da ga smišlja.

„Gde bismo mogli da sednemo?” upitao je Tejlor, osvrćući se po prepunoj sobi.

Izgledalo je da su sve stolice zauzete. Ria je spontano predložila: „Sledite me.”

Tejlor je u prolazu namignuo barmenu i uzeo bocu rashlađenog šampanjca i dve čaše. Ria je pošla uz stepenice, a on je išao za njom.

„Mora se priznati da ste u toj haljini zbilja neodoljivi.”

Ria se okrenula i pogledala ga preko ramena. Njegov pogled je bio uperen u duboki dekolte na njenim leđima.

„Hvala vam,” rekla je.

„Nema na čemu.”

Stepenice su vodile na galeriju koja je okruživala veliku prostoriju u prizemlju.

„Ovo je bila odlična ideja”, rekao je Tejlor kada je pogledao dole na bučnu gomilu.

„Baš mi je drago što sam se toga setila. Dodite!”, rekla je.

Uvela ga je u prostranu sobu osvetljenu samo vatrom u kaminu i svećicama na ogromnoj božićnoj jelki. Ria je ušla u sobu i spustila svoj tanjir sa hranom na stočić u uglu.

„Prekidač za svetio je odmah kod vrata,” rekla mu je.

Tejlor je stajao na ulazui razgledao prostoriju.

„Ako su vam ruke zauzete, ja ću upaliti svetio,” nastavila je Ria.

„Imate li nešto protiv da ostavimo ovako?”

Pogledi su im se susreli. Ria je odgovorila.

„Naprotiv, i meni se ovako više sviđa.”

Tejlor joj je prišao i oboje su, bez prethodnog dogovora, seli na meki tepih. Ria je skupila noge ispod sebe, a Tejlor se naslonio na kauč. Otvorio je šampanjac uz glasan prasak i sipao ga u čaše.

„Srećan Božić, Ria.”

„Srećan Božić, Tejlоре.”

Otpili su, gledajući se preko čaša.

„Kako ste znali za ovu sobu?” upitao je Tejlor, pošto je s uživanjem popio gutljaj šampanjca. „Ja sam je projektovala.”

„Vi se bavite unutrašnjom dekoracijom?” pitao je Tejlor, očigledno impresioniran.

„Ne, mada sam dala neke preporuke kako je treba urediti. Ja sam projektovala njenu izgradnju. Ja sam arhitekta.”

„Vi ste radili projekt za ovu kuću?”

Ona je klimnula glavom. Tejlor je još jednom pažljivo pogledao po sobi. Ria je po izrazu njegovog lica zaključila da je zadovoljan onim što vidi. Očekivala je pohvalu, pa je veoma iznenadilo kada je rekao:

„Pada sneg.”

Okrenula se i videla kako krupne pahuljice lebde sjajnim noćnim nebom.

„Kako je to lepo: Božić u belom!” rekla je.

„Dođe mi da zapevam. Hoćete li?”

„Umete li da pevate?”

„U kupatilu zvučim sjajno.”

„Onda je bolje da ne pokušavate.”

„Ne verujete mi da umem da pevam? Moraćete sa mnom pod tuš, da se uverite.”

Ria je otpila gutljaj šampanjca. Njegov nagoveštaj nije bio agresivan. Osmeh mu je bio razoružavajući. Ipak, bio je i seksi, baš kao što je on i želeo.

Pogledala ga je, spuštajući čašu:

„Istina je to što kažu da ste opasni, gospodine Mek Kenzi.”

„Ko to kaže?”

„Oni koji tvrde da ste ženskaroš i veliki osvajač.” „A, to. Te glasine šire moji politički protivnici.” „Ili ostavljene žene.” „Pa, možda ima i nekoliko takvih.”

„Ja ne mislim da vi niste ozbiljan političar i biznismen.” Čitala je o njemu i znala je da on vodi jednu uspešnu kompaniju.

„I sigurna sam da ćete, uprkos smicalicama vaših političkih protivnika, biti izabrani za gradonačelnika.” „Hoćete li glasati za mene? „Hoću, ako mi sipate još jednu čašu šampanjca.” Pružila mu je čašu, a on je napunio i rekao:

„Voleo bih da do svih glasova ovako lako dođem. Zašto ćete glasati za mene?”

„Zato što umete da mislite. I napredni ste. Možda ste jedino malo previše agresivni.”

„Bliker me zove ‘ulični siledžija!’”

Bliker je bio njegov konkurent za mesto gradonačelnika. Ria se nasmejala kada je čula kakvo mu je ime dao.

„Opis vam odgovara, mada sumnjam da je Bliker hteo da vas pohvali. Ne verujem da ste ikad ikome dozvolili da vas zlostavlja.”

„Nisam. Odrastao sam u predgrađu, kao sva prosečna američka deca, ali sam uvek uspevao da se izborim s lošim dečacima.”

„Impresionira me to što se spremate da prodrmate ovaj grad. Mnogi ljudi se boje promena, ali ja mislim da su nam potrebne.”

„Nadam se da ću moći da prodrmam i ustajalo gradsko veće, ako budem, izabran.”

Uzeo je zalogaj ćurećeg pečenja i Ria je primetila njegove bele, pravilne zube. Učinilo joj se da su seksi. Da zubi mogu da budu seksi. to joj zaista nikad nije palo na pamet.

Primetila je da on gleda njena usta. Tačnije, oči su mu bile prikovane za njena usta, kao oči tigra koji se sprema da skoči.

Odjednom se osetila ranjivom pred tim pogledom. Ruka joj je zadrhtala kada je pružila da uzme čašu.

Kada se pomakla, on je prestao da je gleda.

„Više mi se sviđa ova jelka nego ona u prizemlju,” rekao je.

Ria mu je bila zahvalna što je promenio temu. Napetost je polako popuštala. Poželela je čak da se izuje. Još nikada se u nečijem društvu nije osećala tako opuštenom. Niti toliko ispunjenom iščekivanjem. Ipak je, za svaku sigurnost, zadržala cipele.

Pogledala je božićnu jelku.

„I meni se ova više dopada,” rekla je. „ Volim staromodni način ukrašavanja.”

„Ja volim kada jelke mirišu.”

„I ja. Ona u prizemlju je fantastična, ali nekako hladna. Ukrasio je profesionalni dekorater. Ovu je sigurno ukrašavala porodica. Vidite kako su ove kuglice neravnomerno raspoređene.”

Tejlor se nagnuo k njoj i prošaputao:

„Siguran sam da bismo, kad bismo prišli bliže, našli i po neku razbijenu.”

„Da, te su najdragocenije. Stare su, podsećaju na prošle praznike...”

Pomilovao je po obrazu.

„Gospođa arhitekta je podlegla sentimentalnosti.”

Ona se naježila od zadovoljstva.

„Priznajem.”

Oboje su prestali da se pretvaraju da jedu i ostavili su tanjire na stranu. Obuzela ih je druga vrsta gladi. Nije bilo smisla da se to poriče. Tejlor se opet zagledao u nju.

„Još nikada me tako lepa žena nije ubola čačkalicom. Jeste li sigurni da ste stvarni?”

Ria je poželela da mu predloži da je dotakne i proveriti, ali je odustala od toga. Ako u onim glasinama ima i delić istine, Tejloru Mek Kenziju nije potrebno ohrabrenje te vrste. Zato je resila da ga zadrži na nivou prijateljskog flerta.

Ali, pokazalo se da ni flert s Tejlorom nije bio bezopasan. Ova soba, vatra u kaminu, božićna jelka, sve je to bilo opasno za nju. Učinilo joj se da gubi kontrolu nad situacijom i da je bolje da se povuče.

„Možda bi trebalo da siđemo malo među ljude?”

Uzdahnuo je.

„Da, mislim da ste u pravu. Dole je mnogo mojih potencijalnih glasača.”

Ustao je i ponudio joj svoju ruku. Ona mu je bila zahvalna na tome, pošto je popila previše šampanjca. Čak je na momenat izgubila ravnotežu, pa je morao da je pridrži.

„U redu je, dobro sam”, rekla je Ria i on je pustio, mada nevoljno.

Pokupili su svoje tanjire i pošli niz stepenice.

„Sviđa mi se ova kuća”, rekao je. „Maštovita je. Moderna, ali ne napadna.”

„Zadovoljna sam kako je ispala,” rekla je Ria skromno.

„Nemojte joj dozvoliti da se tako lako izvuče.”

Oboje su se okrenuli kada su čuli glas svoje domaćice. Gospođa Grem se nasmejala i zagrlila Riu. Nastavila je:

„Ona je suviše skromna, Tejlоре. Drago mi je što si upoznao najboljeg i najmaštovitijeg arhitektu u našem gradu. Napravila sam ovaj prijem samo da bih pokazala njeno remek-delo.”

„Mislim da imate izvrstan ukus”, rekao je Tejlor, smešeći se neodoljivo i što se tiče kuće, i što se tiče arhitekte.”

Gospođa Grem je uzela Riu pod ruku.

„Jedna moja prijateljica strašno želi da te upozna. Zavidim ti na kući, pa hoće da i njoj jednu projektuješ... Tejlоре, nemoj me tako gledati, vratiću ti Riu malo kasnije. Hajde, prošetaj malo. Mislim da neki muškarci igraju bilijar. Što im se ne pridružiš?”

Ria i Tejlor su se opet sreli posle sat vremena. On je jedva uspeo da joj priđe od gomile sveta koja se okupila oko klavira.

„Zdravo.”

„Zdravo. Jesi li igrao bilijar?”

„Jesam. I pobedio sam. Istina, nisam pokupio pare, uvek sam milosrdan oko Božića.”

Svi su zapevali, pa su se i njih dvoje pridružili. U sredini druge strofe, Ria se nagnula prema njemu.

„Bili ste u pravu.”

„Šta? Ne čujem vas dobro.”

Ona se približila toliko da je skoro doticala usnama njegovo uho. „Kažem da ste bili u pravu. Ne umete da pevate.” Ona se nasmejao i dotakao joj ruku.

Zabava je počela da se osipa. Vreme se pogoršavalo i ljudi su brinuli da li će moći da stignu do kuće. Ria i Tejlor su pošli zajedno. Na vratima je stajala domaćica i opraštala se sa gostima. Ria je poljubila u obraz i rekla:

„Bilo je divno. Hvala vam.”

„Zabava je bila divna zato što je moja kuća divna, a ona je divna zato što si ti divna. I varaš se ako misliš da ću te pustiti da sama voziš do kuće po ovom vremenu.”

„Navikla sam da vozim po snegu.”

„Da, ali ne niz ovu klizavu liticu koju mi zovemo putem.”

„Biće mi drago da je odvezem kući”, rekao je Tejlor.

„Odlično”, rekla je gospođa Grem sa osmehom.” Dugujem vam prilog za izbornu kampanju.”

„Ali, šta će biti s mojim autom?” protestovala je Ria. Ona nije navikla da se o njoj brinu kao o detetu.

„Naći ću sutra nekoga da ti ih doveze. Bolje sada krenite, pre nego što put postane još gori. Laku noć i srećan Božić!”

Ria nije imala drugog izbora, nego da krene sa Tejlorom.

„Ne smeta vam previše, zar ne?” upitao je on kad su izašli.

„Ne. A vama?”

„Ne, naravno.”

„Stavili su vas pred svršen čin. Niste imali baš mnogo izbora.”

„Naravno da sam imao. Pa, rekao sam vam da umem da budem grub kad je potrebno. Ali, ja bih se i onako ponudio da vas odvezem. Ne bi mi se svidelo da sami vozite po ovom vremenu. Tim pre što znam koliko ste šampanjca popili.”

Nasmejali su se i pošli preko parkinga. Dok je tražio ključeve. Tejlor je rekao:

„Znate, još uvek nisam siguran da ste stvarni. Lepi ste, talentovani, pametni, zabavni... Imate čak i bundu,” dodao je, pomilovavši meki okovratnik njene srebrne lisice. „Mora da nešto nije u redu s vama. Sigurno imate pokvarene zube.”

Ria se nasmejala pre nego što je sela u auto. Put je zaista bio prilično klizav. Ria je bila zadovoljna što ne mora sama da vozi, iako nije sigurna da joj je izbor vozača baš najbolji. Osećala je da je u povišenom raspoloženju. Nije znala da li je to zbog šampanjca, Tejlorove privlačnosti ili ove čarobne bele božićne noći, ali je odlučila da treba da uživa.

„Kako to da sami provodite Božić?” upitao je on iznenada. Mislio sam da ih bar desetak čeka na red da bi sa vama proveli ovu noć.

„Hvala vam, ali, čovek s kojim se viđam otišao je na Floridu kod svoje majke, a moji roditelji su odlučili da praznike provedu kod prijatelja u Engleskoj. Na kraju krajeva, to je veče kao i svako drugo.”

„Zaista u to verujete?” upitao je, pogledavši je.

Uzvratila mu je pogled.

„Ne. Rekla sam to roditeljima, da im ne bih zagorčala put.” „A onaj čovek?”

„Ne želim da snosim odgovornost što on zapostavlja svoju majku.” Da bi skrenula razgovor sa sebe, upitala je: „A vi? Zašto ste vi sami?”

„Ja imam samo oca. Oženio se posle majčine smrti. Živi sa porodicom u Los Anđelesu. Imam polubrata i polusestru, koji bi mi mogli biti deca. Naravno, oni me stalno pozivaju kod njih, ali ja imam utisak da im moje prisustvo prilično smeta.”

„A prijatelji?”

Mislila je na devojke, i mrzela je sebe zbog toga. „Trebalo je da odem na skijanje sa svojim prijateljima. Tamo bi bila i devojka s kojom se viđam. Ali sam odustao.” „A ona je otišla?”

„Ona je veoma nezavisna mlada dama.” „Čudno je to kako Božić može biti tužan.” „Da, naročito kad ga provodite sami.”

„Valjda. Ali, može biti grozno i kad ga provodite s nekim do koga vam nije stalo. To je još gore nego biti sam.”

Čim su seli u auto, Ria mu je dala svoju adresu i on je odvezao tamo. Kada je zaustavio auto, oboje su ostali da sede. U istom momentu su se pomakli i počeli da govore.

„Hvala...”

„Mogli biste...”

„Izvinite.”

„Izvinite vi. Recite, dame imaju prednost.”

„Htela sam samo da vam zahvalim što ste me dovezli.”

Tejlor se okrenuo i pogledao kroz prozor koji je postajao beo od snega. Zatim je brzo pogledao.

„A ja sam hteo da kažem da biste me mogli nagovoriti da uđem i popijem kafu.”

Na trenutak je oklevala, a onda je klimnula glavom. On je izašao da joj otvori vrata.

Ušli su u dobro zagrejan stan. Okićena božićna jelka je svetlela, a u kaminu je gorela vatra. Tejlor je ušao u sobu.

„Lepa jelka”, rekao je. „Staromodna.”

„Hvala.”

Način na koji ju je gledao, njegovo lice obasjano vatrom iz kamina i njegovi gipki pokreti, učinili su da Ria zadrhti. „Idem da stavim kafu”, rekla je.

On ju je uzeo za ruku kada je pokušala da prođe kraj njega.

„Ria.”

„Molim?”

„Imaš snega na kosi”, prošaputao je.

Ona je zatresla glavom. Gledao je kako se njena kosa rasipa i oslobađa.

„Predivna je. Crna kao ponoć i tako sjajna. I tako zavodljiva.” Njegove oči su istraživale njeno lice, vrat i dekolte. Ria je zadrhtala i rekla:

„Vatra se razgoreva. Uskoro će biti dovoljno toplo.” „Već je dovoljno toplo, draga.”

Njegov glas se pretvorio u duboki šapat. Bio je nabijen energijom i činilo se da je dovoljan samo jedan suvišan pokret, pa da se ta energija oslobodi.

Prišao je bliže i stavio joj dlanove na obraze. Njeni hladni obrazi su se zagrejali u trenutku. Spustio je glavu i lako dotakao njene usne svojima.

Sledeći poljubac je bio čvršći i strasniji. Ria se trgnula.

„Oprosti”, rekao je. „Nije trebalo to da uradim. Samo sam želeo da te poljubim...”

Ona je podigla glavu prema njemu. Osećala se potpuno lakom, kao da je od vazduha. Držala je oči otvorene samo zato što je želela da ga gleda.

„Nemoj se izvinjavati. Božić je.”

„U tom slučaju...”

Poljubio je ponovo. Ovoga puta mu je ona strasno uzvratila. Privukao je bliže, skinuo joj bundu i spustio je na kauč. Njegove ruke su je žudno milovale. Dok ju je ljubio, skinuo je sako. Ria je spustila ruke na njegove grudi. On je povukao cipzar na njenoj haljini. Ria je otkopčavala dugmad njegove košulje. Tejlor je ljubio njen vrat.

„Divna si”, rekao je.

Zatim je uzeo njene ruke i stavio ih oko vrata. Priljubili su se jedno uz drugo i ostali tako na momenat, upijajući toplotu jedno od drugog. Oboje su plamteli istom željom.

„Deda-Mraz verovatno misli da sam bio veoma dobar prošle godine. Inače mi ne bi dao ovakav poklon.” Prošaputao je Tejlor i zavukao prste u njenu kosu.

Zatim je podigao i odneo na kauč. Spustio je na njenu bundu i gledao je sa zadovoljstvom dok se svlačio. Onda je i sam legao kraj nje.

„Verovatno nije nikakva tajna da te želim”, rekao je. „Želiš li ti mene, Ria?”

Njeno telo mu je davalo potvrdan odgovor, ali je on to želeo da čuje i iz njenih zanosnih usta. „Reci mi.” „Da, želim te.”

Zagrlila ga je i privila se uz njega. Njihove usne su se spojile, a odmah zatim i njihova tela.

- Kako se to desilo? - te reči su je vratile u stvarnost.

- Zar ti otac nikad nije pričao o pčelama i cveću? - pitala je Ria. - Ako jeste, onda znaš kako se desilo.

Prošlo je svega nekoliko minuta od kako je Ria ušla u Tejlorovu kancelariju i rekla mu zapanjujuće vesti. Izgledalo je kao da su prošle godine. Napetost među njima je rasla poput vulkanske planine.

- Mislim, zašto se nisi zaštitila? - upitao je kroz zube.

- A zašto nisi ti?

- Obično to i radim. Ali sam pomislio da odrasla, pametna i seksualno aktivna žena kao ti primenjuje neku kontracepciju.

Riine zelene oči su zasjale.

- Prvo - rekla je, podigavši prst - ja nisam „seksualno aktivna” na način koji ti hoćeš da nagovestiš. Nema običaj da odvodim muškarce u svoj krevet posle jednog susreta. Ne znam šta mi je bilo one noći, valjda sam previše popila. Drugo, ne pijem pilule jer vodim računa o svom zdravlju. I treće, ne pokušavaj da me potcenjuješ.

Tejlor je nervozno ustao i otišao do prozora. Znao je da trudnoća nije jedina zamka u koju ona može da ga uhvati. Svaki put kada je pogleda u sećanju mu oživi ona noć i njenom stanu. Vidi je opet kako leži naga na sof, oseća miris božićne jelke i njenog prelepog tela.

Prošlo je osam nedelja od tada, ali se on još jasno sećao kako su zaspali goli, pokriveni samo njenom bundom. Gledao je sada, obučenu u praktični kostim kakav nose poslovne žene, a bio je siguran da joj je koža topla i podatna kao i one noći. Iako je kosu skupila u punđu, on je gotovo mogao da oseti njene svilenkaste vlasi pod prstima.

Zapravo, bilo mu je veoma drago što je vidi. Radovao se kao zaljubljeni klinac kada mu je sekretarica rekla da je Ria Levinder došla na zakazani sastanak. Da, jedva je čekao da čuje zbog čega ga ona traži i nadao se da to nije samo zbog posla.

A onda ga je ona zapanjila izjavivši da je trudna.

To je bilo neverovatno. Takve stvari ne događaju se odraslim ljudima. Pogledao je sumnjičavo. Kada bi samo mogao da shvati šta ona zapravo hoće od njega!

- Jesi li sigurna da si trudna?

Ria je nestrpljivo prekrstila svoje duge noge.

- Da. Dobila sam rezultate od svog ginekologa juče ujutru. Trudni sam, gospodine Mek Kenzi, a vi ste otac.

On je odgovorio skeptično:

- Baš je to čudno kako smo se sreli, zar ne?

- Zabave zato i služe da se ljudi na njima sreću. Uostalom, kakve to veze ima?

- Možda nikakve. A možda i ima.

- Volela bih da mi to malo objasniš. On se okrenuo prema njoj.

- U redu. Stekao sam dosta neprijatelja u toku kampanje. Mnogi od njih bi bili srećni da mogu nekako da me ocrne. Šta misliš, koja je moja najslabija tačka?

- Jesi li uvek ovako paranoičan? Ignorisao je njenu upadicu i nastavio:

- Moj konkurent je oženjen istom ženom već trideset godina i ima osmoro dece. Nikome nije palo na pamet da istražuje njegov privatni život. Ali, ja sam trideset pet godina mlađi i neoženjen. Dovoljno je da izvedem neku ženu na večeru, pa da svi počnu da nagađaju šta smo radili u krevetu.

Ria je skinula neku nepostojeću trunčicu sa svoje suknje i pogledala na sat.

- Nadam se da ova priča nekuda vodi. Jer, ako nije tako, mogu odmah da ti kažem da sam ja jedina zainteresovana za ono što si sa ranom radio u krevetu, i to najviše zbog toga što je rezultiralo bebom.

- Ja mislim da naš susret nije bio slučajan, gospođice Levinder. Mislim da su ti moji politički protivnici platili da me kompromituješ. A zar ima boljeg načina nego natovariti mi na vrat trudnu ženu koja tvrdi da sam ja otac njenog deteta? Bliker bi mogao da... - Njen smeh ga je naterao da prekine.

- Znaš šta, da sam deo neke zavere, a to u svakom slučaju nisam, uveravam te da bih izabrala neki lakši način da u njoj učestvujem.

Ria je polako počela da shvata pravu dubinu njegove optužbe i postajala je besna.

- Ja nisam želela da se ovo desi, baš kao ni ti. Uopšte mi ne odgovara da rodim bebu u ovom trenutku. Ja imam svoju karijeru, gospodine Mek Kenzi, i užasno mnogo posla u narednih nekoliko meseci.

- Pa, ako je tako, mogla si se pozabaviti kontracepcijom. Onda bi bila sigurna kad poželiš da trkneš do kreveta s nekim tipom!

- Pokvaren si!

- Ma nemoj? A šta si očekivala? Da padnem u nesvest od sreće i zaplačem od zahvalnosti što ćeš roditi moje dete?

- Hoćeš li me saslušati ili nećeš?

- Neću! - povikao je. - Što se mene tiče, bilo ko može biti otac tog deteta.

Ria je ustala, vidno uzbuđena, i pošla prema vratima. Tamo je zastala i okrenula mu se.

- Zapravo bih i želela da to bude bilo ko. Bilo ko, osim tebe.

- Mogu li da uđem? - upitao je ljubazno. - Ne.

- Molim te!

- Zašto?

- Želim da razgovaram s tobom.

- I da me udostojiš s još nekoliko grubih uvreda? Ne, hvala, gospodine Mek Kenzi! — Ria je pokušala da zatvori vrata.

On je ispružio ruku i sprečio je. Ria ga je bolje pogledala. Dopale joj se to što je videla. Bilo je očigledno da je imao očajan dan. Izgledao je zapušteno, umorno i zabrinuto. Na njemu se videlo da ga je mučio neki veliki problem.

Baš šteta! pomislila je Ria. Nije imala nameru da se preda sažaljenju, naročito posle onoga što joj je izgovorio.

- Samo ti lepo idi i ostavi me na miru. Zaboravi sve što sam ti jutros rekla.

- Ne mogu.

- Nije trebalo ni da ti govorim.

- Naravno da je trebalo.

Ria se nervozno prebacivala s noge na nogu, još uvek ga sprečavajući da uđe.

- Mislim da ne treba da te podsećam da si veoma loše primio vesti koje sam ti donela. Vređao si me i ponižavao.

- To je jedan od razloga zašto sam ovde. Želeo sam da se izvinim zbog takve reakcije. Ali, moraš razumeti da sam bio šokiran.

Oči su mu bile neverovatno plave. Činile su kontrast njegovoj crnoj kosi. Ria je spustila pogled. Ali, i njegova košulja je budila uspomene. Setila se kako je žurno raskopčavala one noći. Zar ga je zaista toliko želela? Sada ne bi mogla zamisliti da ga dotakne.

Zaključila je da bi trebalo da prihvati njegovo izvinjenje, pa je rekla:

- Da, pretpostavljam da te je iznenadilo ono što sam rekla.

- Ria, mogu li da uđem?

Kasnije nije sebi mogla da objasni zašto je to učinila, ali je otvori-, la vrata i pustila ga unutra. Ušao je.

Soba je bila drugačija nego što je zapamtio. Nije bila ispunjena odsjajem vatre, već obasjana svetlošću popodnevnog sunca. Seli su, oboje izbegavajući sofu. Soba je ipak bila ispunjena uspomenama na zimsku noć.

- Želiš li piće?

- Ne, hvala.

Sat je otkucavao. Činilo se da je vrlo glasan. Njih dvoje su izbegavali da se pogledaju.

- Koliko dugo živiš ovde?

- Tri godine.

- Lepa kuća. Jesi li je sama uredila? - Da.

Tejlor je sedeo na ivici stolice i nervozno tapkao prstima. Prisilio je sebe da progovori:

- Kad... kad si saznala za bebu?

Ova zbunjenost nije bila tipična za Tejlora Mek Kenzija. Govori su mu uvek bili inteligentni, inventivni i sigurni. Na novinarska pitanja odgovarao je bez okolišanja i izvrđavanja. Ria je bila zadovoljna kada je shvatila da se on muči. Kao što se ona mučila tog jutra pre nego što je ušla u njegovu kancelariju.

Kada je saznala? Razmišljala je šta da mu odgovori. Kako da priča o tako intimnim stvarima sa jednim strancem? Pa, nije bio baš stranac ... Da, bio je. Šta je ona zapravo znala o njem?

- Pa, bilo mi je zlo... Ne baš zlo, nego... Jednostavno, javili su se neki simptomi. Otišla sam kod lekara, proverila i to je sve. Beba treba da se rodi u septembru. Ni jednog trenutka nisam bila u dilemi ko je otac,

uprkos činjenici da je moje ponašanje one noći moglo delovati kao da sam avanturistkinja.

- Nikada to nisam pomislio, ni onda, a ni sada.

- Pomislio si jutros.

- Samo se vrtimo u krug - rekao je. - Slušaj, ne mislim da si avanturistkinja, jer, ako si ti, onda sam i ja. A ja znam koliko sam probirljiv. Zato je bolje da se okanemo prazne priče i pokušamo da nađemo rešenje. Slažeš li se?

Ria je klimnula glavom.

- Dobro! Šta je bilo sa onim čovekom o kome si mi pričala? Jesi li mu rekla?

- Da. Mislila sam da ima pravo da zna. - I?

Zapravo, Gaj je novosti primio još gore od Tejlora.

- Razišli smo se.

To je, na neki način, bilo olakšanje. Gaj je bio petnaest godina stariji od nje i njihova veza je postajala sve dosadnija. Mada nije želela da se rastane s njim ovako grubo, Ria je bila zadovoljna što se to desilo.

Da bi sprečila moguće nesporazume, Ria je rekla:

- On nikako ne bi mogao da bude otac. Sterilan je. To mi je rekao čim smo počeli da se zabavljamo.

Nastupila je tišina. Ria ju je prva prekinula:

- Je li ti se ovako nešto desilo ranije?

- Nije. A tebi? - Ne.

Gledao je nekoliko trenutaka. Ipak je spustio pogled pre nego što je upitao:

- Jesi li mi se obratila radi novca?

- Novca? Za šta?

- Ne znam. Abortus, na primer. Nameravaš li to da uradiš? Ria je okrenula glavu. Suze su joj zablistale u očima.

- Ne nameravam. Osim toga, ako nisi znao, abortus nije više skup.

- Pitam zato što znam da je sada poslednji trenutak da se donese takva odluka.

- Ne, Tejlоре, ne nameravam da abortiram. I tvoj novac mi nije potreban. Ja odlično zarađujem.

Ustala je i pošla u kuhinju. Tejlor je krenuo za njom. Kuhinja je bila prosto zakrčena biljkama, pa je morao da se probija kroz njih da bi došao do nje. Ria je sipala sebi vode u čašu.

- Zašto te pogađa sve što kažem? - upitao je.

- Zato što me napadaš.

- Oprosti, ali ja sam danas izvan sebe. Ti si imala dosta vremena *da* se pomiriš s tom idejom, a ja sam danas prvi put saznao da ću postati otac. Ne očekuj da budem normalan!

- A šta misliš kako je meni? Treba li da slušam tvoje besmislene optužbe? Ja sam resila da preuzmem svoj deo odgovornosti, pa zašto ne bi i ti? Uostalom, zajedno smo bili na tom kauču i oboje smo podjednako uživali u tome.

Ria je osetila da je pocrvenela i okrenula je glavu. Zujalo joj je u ušima. a dlanovi su joj se znojili. Nikada joj se ovako nešto nije desilo, sve dok nije srela Tejlora Mek Kenzija. Nastavila je:

- Ja sam rešila da rodim dete u svakom slučaju.

- Zašto si mi onda uopšte govorila o tome?

Polako se okrenula prema njemu, zbunjena njegovim pitanjem.

- Ti ne želiš da znaš da ćeš imati dete? Ja sam smatrala svoj on: moralnom obavezom da ti to kažem.

- Svaka čast!

- Zanima me kako će se to svideti tvojoj devojci. Onoj koja je bila na skijanju za Božić.

- Lizi?

Dakle, zove se Liza. Ria se pitala da li joj je Tejlor pričao o tome kako je proveo Božić. Jesu li dovoljno emancipovani da jedno drugom pričaju o svojim avanturama? Pozlilo joj je od pomisli na to. Uхватила se za stomak.

Tejlor se trgnuo.

- Šta ti je? - Ništa.

- Nešto ti ipak jeste! - Ništa!

- Ali, bleđa si.

Ria je duboko udahnula.

- Malo mi je muka, to je sve.

- Sedi - rekao je i ponudio joj stolicu.

- Dobro sam, stvarno.

- Sedi!

Bila je to naredba izrečena autoritativnim glasom i Ria nije imala snage da se raspravlja. Sela je. On je izvukao drugu stolicu i seo pored nje.

- Nemoj više tako da me plašiš! Da ti nešto dodam? - Ne.

Pogledala ga je. On je napeto gledao u nju.

- U redu - rekla je - dodaj mi jedan kreker. To mi ponekad pomaže.

Objasnila mu je gde da pronađe kutiju s krekerima. Kutija mu je ispala na pod, a on se udario u ivicu stola kada se sagnuo da je podigne. Ria je zagrizla jedan kreker i nasmejala se.

- Što se smeješ?

- Mnogo si veštiji sa šampanjcem nego s krekerima. I on se nasmejao.

- Pa, imam više iskustva sa šampanjcem nego sa trudnicama.

- U to sam sigurna.

On se nagnuo preko stola i uzeo njene ruke u svoje.

- Molim te, nemoj se vređati. Nisam mislio ništa loše.

Ria je gledala njegove ruke. Prave muške ruke. Sa divnim, elegantnim prstima. Zadrhtala je kada se setila kako su je te iste ruke milovale. Ti prsti dovodili su je do ekstaze. Umeli su da daju i uzimaju istovremeno. Nadale se da je i on uživao podjednako.

Uznemirena ovim mislima, podigla je glavu i upitala:

- Jesi li rekao Lizi za mene?

- Naravno da nisam.

On je naglo odvojio svoje ruke od njenih.

- Mislim da to ne bih mogla podneti.

Osetila je da bi svakog časa mogla da zaplače i nije želela da se to ne dogodi. Izluđivala ju je pomisao na to kako se on i Liza slatko smeju pričajući o njoj.

- Istina je da izlazim s mnogo žena, ali nisam baš toliko pokvaren. Ria.

- Pomislila sam da si možda iskoristio Božić da je napraviš ljubomornom.

- Da li si ga ti iskoristila da svog čoveka napraviš ljubomornim?

- Ja ne igram takve igre. - Ni ja.
- Osećala je da joj govori istinu.
- Ja nisam nikome rekla. Čak ni Gaju.
- Morala si da mu kažeš, ako si mu ispričala za bebu.
- Da, ali nisam spominjala ni datume ni imena. Bila sam krajnje neodređena. Da li se još uvek viđaš s njom?
- S Lizom? Da.
- Šta će ona misliti o ovome?
- To nije njena stvar.
- Ona se možda ne bi složila s tim. Ria ga je gledala netremice.
- Priroda naše veze nije takva.

Da, on je bio slobodan. Slobodan da odvede ženu u krevet za jednu noć, a da posle ne mora da se oseća krivim ni pred svojim savešću, ni pred svojom stalnom devojkom. To sasvim jasno pokazuje kako je za njega njihovo vođenje ljubavi bio samo jedan uobičajen, svakodnevni događaj. Ria je osećala kako joj srce podrhtava i kako joj se duša puni očajanjem.

Tejlor je rekao:

- Pa dobro, pošto smo se složili da ćemo zajednički preuzeti odgovornost za dete i pošto smo eliminisali mogućnost abortusa, šta predlažeš da radimo?

Ria je strpljivo izdržala njegov pogled. - Venčaćemo se, gospodine Mek Kenzi.

Nastupila je duga, napeta tišina. Najzad je Tejlor progovorio:

- Sasvim direktan odgovor.
- Ne vidim razloga da okolišem.
- Sumnjam da ti ikad okolišeš.

Ustao je i otišao do frižidera. Našao je konzervu s pivom i otvorio je.

- Pošto si me već zaprosila, osećam se slobodnim da popijem jedno tvoje pivo.

- Samo izvoli.
- Hvala.

Nazdravio joj je podigavši konzervu, otpio gutljaj i pogledao je.

- Znaci, ti misliš da treba da se venčamo. Hoćeš li da mi daš bar jedan dobar razlog?

- Kao što je rekao, složili smo se da treba da podelimo... Skrenula je pogled, ali nije želela da on njenu nelagodnost protumači kao slabost, zato je nastavila:

- Zašto bih samo ja snosila odgovornost?
- Zar ne čitaš ženske listove? Sada je moderno da jedan roditelj sam odgaja decu. To važi čak i za muškarce.
- Ja i nameravam da sama odgajam dete.

Tejlor je podigao konzervu s pivom o počeo da je proučava.

- Ovo mora da je nešto jako. Pre jednog minuta mi se učinilo da si predložila da se venčamo, a sada tvrdiš da ćeš sama da odgajaš bebu.

- Ovo nije šala!

- Naravno da nije! Zato te molim da prestaneš da pričaš u zagonetkama! Šta hoćeš, Ria? Da se venčamo, ili da ostaneš neudata majka?

- I jedno i drugo. Što se mene tiče, možemo se razvesti čim izađem iz bolnice. Ali, hoću da moje dete bude zvanično tvoje i da ima oba roditelja kad se rodi.

- Ako ćemo se razvesti odmah posle porođaja, zašto da se gnjavimo tim formalnostima?

Gledala ga je sa nevericom.

- Čini ti se da previše tražim?
- Ne, do vraga! Nisam tako mislio! Misliš li da bih okrenuo leđa svom detetu? Da se ne bih brinuo o njemu?
- Ne znam. Ne poznajem te dovoljno.
- Očigledno.
- Prestao je da više i duboko udahnuo.
- Slušaj, Ria, samo pokušavam da razumem zašto želiš da se venčamo, kad hoćeš sama da odgajaš dete?
- Ria je ustala i prišla prozoru.
- Smatraj to mojim staromodnim kapricom. Smatram da roditelji treba da budu venčani kad im se rodi dete.
- Tejlor joj je prišao, stavio joj ruke na ramena i okrenuo je prema sebi. Bio je to, naizgled, nevin, prijateljski zagrljaj. Ali, Ria se setila jednog istog takvog zagrljaja koji je završio poljupcem. Činilo joj se da na njegovom licu vidi onaj isti nežni izraz.
- Pokušaj još jednom, Ria. Reci mi zašto želiš da se venčamo. Je li u pitanju religija?
- Delimično.
- Jesi li rekla svojim roditeljima da ćeš imati bebu? Da li te oni prisiljavaju da se udaš?
- Ne.
- Pa, zašto onda? Jesi li zbog toga danas došla u moju kancelariju? Da mi predložiš da se venčamo?
- Da insistiram na tome.
- Zar misliš da ne treba da znam zašto?
- Ria je pokušala da se izvuče iz njegovog zagrljaja, ali joj on to on nije dopustio.
- Reci mi, Ria.
- Nije važno.
- Naravno da je važno.
- Slušaj, Tejlоре. Ja znam da me ti ne voliš. Ni ja tebe ne volim. Mi nismo zaljubljeni jedno u drugo. Nisam čak sigurna ni da se sviđamo jedno drugom. Ono što se desilo između nas bilo je čisto fizički. Posledica trenutne uzajamne želje. Bila je to... požuda.
- Slažem se.

- I mi sada, na neki način, plaćamo zbog toga.
- Možda.
- Ali, ja mislim da dete ne treba da plaća.
- I ja isto mislim.
- I zato, za njegovo dobro...
- Skrati, Ria! - prekinuo je nestrpljivo. - Zašto treba da se venčamo?
- Već sam ti rekla...
- Zašto?
- Zato što sam ja vanbračno dete.

Odlučno se oslobodila njegovog zagrljaja i pošla u dnevnu sobu. Kada je čula da on ide za njom, okrenula se i rekla mu:

- Jesi li sada zadovoljan? Ja ne želim da moje dete odraste sa ljagom koju ja nosim.
- Što se tebe tiče, izgleda da nisu ostale nikakva posledice.
- Zahvaljujući divnim ljudima koji su me usvojili. Ne brini, ja nisam psihopata. Odrasla sam na sigurnosti i ljubavi koju su mi pružili Robert i Frida Levinder.

- Mnogo deca koju su roditelji odbacili nisu imala toliko sreće.
- Znam. I zahvaljujem Bogu na tome što sam ipak imala roditelje. Ali, nikada nisam mogla da pređem preko toga da sam neželjena. Dvoje ljudi me je odbacilo samo zato što sam bila biološka slučajnost. Oni nisu želeli da imaju dete. Baš kao mi.

Tejlor joj je prišao i uhvatio je za ruku. Poveo ju je do kauča.

- Izgledaš iscrpljeno. Sedi!
- Tejlоре, ja ne želim tako nešto da učinim svom detetu.
- Čuo sam te.

Sada, kada je najzad sve rekla, Ria se opustila. Naslonila je glavu i duboko udahnula. Osetila je kako je napetost polako napušta. Na trenutak je zatvorila oči. Kada ih je ponovo otvorila, shvatila je da je Tejlor gleda i da se smeši.

- Šta je bilo?
- Samo sam razmišljao o tome kako prvi utisak može da prevari. Kada sam te prvi put video, pomislio sam da si prava dama: lepotica sa izuzetnim telom i sjajnim smislom za humor. Ali, ispod te prefinjene

Venere krije se staromodna devojka koja se pridržava prevaziđenih moralnih normi.

- Podsmevaš mi se?

- Ne. Zapravo, to je kompliment. Danas su retke žene sa tako visokim merilima.

- Nisu. Samo ih ti ne tražiš. Tejlor se nasmejao.

- Kriv sam, priznajem. Ali, nisam ni ja bez moralnih kvaliteta. Ja bih te prvi zaprosio, da si mi samo pružila priliku.

Ria ga je pogledala zapanjeno.

- Da, Ria. Došao sam večeras ovamo s namerom da te molim da se udaš za mene. Bar dok se ne rodi dete.

- Zašto?

- Zbog svega onoga što si ti već rekla.

- Znači, pustio si me da se mučim bez razloga.

- Mislim da nije bilo sasvim bez razloga. Sada te bolje poznajem. Znam šta misliš i kako se osećaš.

- Pa, ti si za mene još uvek nepoznanica.

- Slušaj, ja nisam čovek bez savesti i moralnih načela. Da mi se ovako nešto desilo kad sam bio u gimnaziji, sigurno bih se časno oženio tom devojkom.

To je razbesnelo Riu.

- Ne pokušavaj da me sažaljevaš!

- Nemoj se opet svađati, do vraga! Ria je pokušala da se obuzda.

- Ja nisam mislila o sebi kad sam ti predložila da se venčamo. Mislila sam samo na dete.

- I ja sam! Ono je i moje. I mene zanima njegova budućnost. Nikad se ne bih odrekao prava na njega, što bi se moglo desiti ako se ne bismo venčali.

- Znači, ti to radiš zbog pravnih razloga.

- Svako od nas ima svoje razloge.

Ria se zamislila. Da, Tejlor je imao prava na svoje dete. Ona nije mogla tom detetu oduzeti oca. Pa čak i ako će tog oca viđati samo povremeno.

- U redu - rekla je. - Kad se razvedemo, napravićemo ugovor o zajedničkom starateljstvu.

- Još nismo razgovarali ni o venčanju, a ti već počinješ o razvodu. Ona mu je uzvratila osmehom.

- Ima dovoljno vremena za to. Meni je samo važno da se venčamo nedelju dana pre porođaja.

Ria je zaključila da su se sporazumeli i pokušala da ustane. Tejlor je zadržao, uhvativši je za ruku.

- Ja imam jedan uslov.

Ria je ponovo sela i pogledala ga sumnjičavo. - Koji?

- Venčaćemo se odmah. Sutra. Najkasnije prekosutra. Što pre.

- Čemu ta žurba?

- Za mene bi bila politička katastrofa da se venčam nekoliko dana pre rođenja deteta.

- Ali, do tada ćeš već biti izabran. Niko ti više neće moći nauditi.

- Biću izabran, ali koliko ću biti uverljiv? Sa narušenim ugledom neću moći da upravljam drugima. A, ne, moramo se venčati pre toga.

- Niko ne mora ni da zna da si ti otac. Ja nikom neću reći. Možemo otići u drugi grad da se venčamo.

- Ria, i ti i ja smo poznati u javnosti. Znamo gomilu ljudi. Mnogi su nas videli kako one noći odlazimo zajedno.

- Zaista misliš da će oni sabrati dva i dva?

- Neće. Sabraće jedan i jedan i dobiti tri: tebe, mene i bebu. Prezirem skrivanje. Ako sve ovo radimo da bi naše dete bilo legalno, onda je bolje da to uradimo što pre. Inače je svejedno: ne moramo se uopšte ni venčati.

- Ali, ako se razvedemo odmah posle mog porođaja, svi će znati zašto smo se venčali.

- To će biti samo nagađanje.

- Biće dovoljno nagađanja i ako požurimo s venčanjem. Čim se bude videlo da sam u drugom stanju, počće ogovaranje.

Pogledao je njen ravan stomak i impulsivno stavio ruku na njega.

- Izgleda prosto neverovatno da je zbilja beba ovde unutra.

Rii je izgledalo neverovatno da njegov dodir ima takav uticaj na nju. Ali, toplina njegove šake izazvala je kod nje jezu i vrtoglavicu koja nije imala nikakve veze sa trudnoćom.

- Kad malo bolje razmislim, gotovo da mi se sviđa ideja da je unutra moja beba.

Podigao je pogled ka njenim očima.

- Zapravo, sviđaš mi se ti.

Nagnuo se prema njoj i poljubio je. Zatim je spustio glavu i poljubio je ponovo. Ovoga puta je poljubac bio strasniji i trajao je sve dok ona nije počela da uzvraća.

Ria je zaključila da one večeri nije bila baš toliko pijana. Njegovi poljupci su bili baš onako fantastični kako ih se sećala.

Tejlorova ruka se pokrenula i spustila na njene grudi. Prošaputao je njeno ime. Ria se izgubila u čaroliji njegovih poljubaca i milovanja, u prisustvu njegovog snažnog tela i mirisu njegove kože i kose... Odjednom ga je snažno odgurnula.

- Ne, Tejlore, ne možemo.

- Zašto?

- Zato.

- Dobar razlog.

- I ja imam jedan uslov. Između nas ne može biti nikakve intimnosti.

- Mogla si mi to reći pre nego što smo počeli da se ljubimo.

Ria je ustala i počela da namešta svoju kosu. Kako to da ga još uvek želi? Kako, kad tako skupo plaća onu njihovu jedinu noć?

- Bilo kakva emotivna ili fizička veza može nam samo otežavati stvari.

- Što se mene tiče, stvari ne mogu biti teže! - Tejlore!

- U redu, šalim se! - Polako je ustao. - Dobro, uređiću sve i javiću ti se.

Pošao je prema vratima.

- Čekaj! Treba da se dogovorimo šta ćemo reći kad nas ljudi budu pitali zašto ne živimo zajedno.

- Neće pitati zato što ćemo živeti zajedno.

- Šta? Ne možemo! Gde?

- Kod mene.

- To ne dolazi u obzir!

- Ria, veruj mi, nisam sada sposoban za svađu.

- Ali, moramo to srediti.

- I ja moram da se sredim! - povikao je. - Moram da odem kući, istuširam se i priviknem na misao da ću morati formalno biti oženjen lepom, mladom, privlačnom i trudnom ženom. U redu? Javiću ti se.

* * *

- Jesi li spremna?

- Jesam.

Tejlor je klimnuo glavom i uveo je kod matičara. Sve je sredio da se njihovo venčanje obavi u pet popodne, kada oboje završe s poslom.

Ria je otišla kući da se presvuče. Ipak je ovo bilo venčanje! Njeno venčanje. Nadala se da će joj odeća pomoći da se bolje oseća. Bilo je već kasno za predomišljanje, ali se ipak pitala da li je dobro postupila kad je Tejloru rekla za dete. Ona je zamislila samo formalno venčanje i bi dete imalo oca. Nije joj padalo na pamet da živi s njim, ni da nosi njeno prezime. Kao što joj nije palo na pamet da će joj on doneti pravi venčani buket.

Cveće joj je podrhtavalo u ruci dok je izgovarala svoj pristanak matičarem. Bila je zapanjena kada je Tejlor izvukao iz džepa kutijicu s burmama i stavio joj jednu na prst. A kada im je matičar dozvolio da se poljube, Tejlor je to shvatio ozbiljno i naterao svedoke da se nasmeše. Umalo da je i nju uverio tim poljupcem da sklapaju brak iz ljubavi.

Kada su, tek venčani, izašli iz zgrade, Ria je rekla:

- Nisi se morao truditi oko burme.

- Odlučio sam da svojim ženama ništa ne uskraćujem. Rezervisao sam i sto za večeru.

- Bolje da nisi.

- Zar nisi gladna? - Ne.

- Loše ti je? - Ne.

Dok je vozio prema restoranu, pitao je:

- Dobro, Ria, u čemu je stvar?

- U svemu: prsten, buket, večera, sve je to tako...

- Ne voliš ruže?

- Prestani! Znaš i sam na šta mislim.

- Ne znam. Kako bi bilo da mi objasniš?

- I hoću! Ne treba suviše da se uživljavaš u sve ovo.
- Pa zar ne treba da sam ludo zaljubljen u tebe? Toliko da se iznenada oženim?
- Ali, ti se nisi iznenada oženio i nisi u mene ludo zaljubljen!
- Ali, ljudi to ne znaju. Moramo učiniti da cela stvar izgleda ubedljivo.
- Zato da tvoja politička karijera ne bi bila ugrožena?
- Ne, već zato da ne bi svi saznali da si legla u krevet sa nepoznatim čovekom i dozvolila da ti on napravi dete.
- Mislim da će mi pozliti.
- Ria je prebledela i istrčala iz kola čim ih je on zaustavio na parkingu ispred restorana, tako da je jedva stigla do toaleta.
- Kada je izišla, Tejlor je čekao u predvorju, bled skoro kao i ona.
- Ria, oprosti. Rekao sam užasnu stvar.
- Jesi. Ali, prihvatam tvoje izvinjenje, jer ni ja nisam bila bolja. - Suze su joj ispunile oči. - Ja sam te provocirala. Ti si bio tako uviđavan. Bila sam spremna na tvoje protivljenje, ali ne i na tvoju ljubaznost. Oh, svi nas gledaju.
- Ne brini! Od mlade se i očekuje da plače. Ria, ono što sam rekao u kolima bilo je ružno. Tako se ne govori kad je reč o deci. Osim toga... Ja nisam nikad mislio o onome što se među nama dogodilo kao o običnom „odlasku u krevet”.
- Pogledali su se.
- Ne moramo ostati, ako ne želiš.
- Želim. Šteta je da ne iskoristimo rezervaciju.
- Na ulazu u restoran dočekao ih je stariji konobar koji ih je oboje poznavao. Pitao je da li je gospođica Levinder dobro.
- Ona je sada gospođa Mek Kenzi, Piter - rekao je Tejlor. - O! Čestitam!
- Doveo ih je do najboljeg stola u restoranu i poslao im bocu šampanjca u ime kuće. Ubrzo su svi, od kuvarice do čuvara parkinga, znali da su se Ria Levinder i Tejlor Mek Kenzi venčali.
- Zar ti nije dosadilo da te svi muškarci pohotno gledaju? Ria je proučavala jelovnik. Pogledala ga je.
- Šta si rekao?

- Svi muškarci u prostoriji su se okrenuli kad si ušla.

- Čini ti se.

- A-ha! Bar desetak pari zavidnih očiju zabilo se u moj potiljak. Ali, ja nemam nameru da im dozvolim da bulje u moju ženu.

Ria je znala da on priča tek da bi je oraspoložio. I uspeo je. Boja joj se lagano vraćala u obraze, čak je počeo da joj prija njegov uporni pogled.

- Imaš novu haljinu? - upitao je.

Nije želela da prizna da je kupila novu haljinu specijalno za venčanje, pošto ga je već optužila da tome pridaje preveliki značaj.

- Da, nova je. Ali, nisam je kupila za venčanje. I onako mi je bila potrebna.

Tejlor se nasmešio.

- Hajde da naručimo večeru - rekao je.

Ria se iznenadila kad je shvatila da je večera protekla veoma prijatno. Osoblje restorana se oko njih posebno trudilo. Kada su pošli, Tejlor je stavio ruku preko njenog ramena. Baš su bili stigli do izlaza, kad je pred njih banula tročlana grupa. Oči plave žene samo su okrznule Riu i zadržale se na Tejloru.

- Tejlоре, baš mi je drago što smo se sreli! Nisi valjda pošao? Još je rano. Sećaš li se Vilsonovih?

- Naravno - rekao je Tejlor i pozdravio se sa bračnim parom.

- Zašto nam se ne pridružite? - pitala je plavuša.

- Žao mi je, večeras ne možemo. Ria, ovo je Liza Barton. Liza, ovo je Ria, moja žena.

Obe žene su zanemele. Situaciju je spasla gospođa Vilson koja je pitala Riu da li je ona taj čuveni arhitekta o kome se toliko priča. Liza je, uprkos svim pravilima lepog ponašanja, upitala:

- Zar to nije malo iznenada, Tejlоре?

Oči su joj blistale zlobom. Tejlor je odgovorio:

- Ria i ja smo se sreli još prošle jeseni. Danas smo se venčali. Izvinite, ali nama se žuri da stignemo kući.

Rii je bilo užasno neprijatno i jedva je izašla iz restorana. Nestrpljivo je čekala da im dovezu auto. Kada je sela, zagnjurila je glavu u ruke.

- Nije ti valjda zlo? Reci mi ako treba da stanem.
- Tejlоре, upravo sam upoznala tvoju Lizu. Jesi li video izraz na njenom licu kad si rekao da smo se venčali?

- Ne želim da raspravljам o Lizi.
- To je očigledno, ali, mislim da bi ipak trebalo.

Tejlor nije ništa odgovorio. Stigli su pred njegovu kuću, ali Ria je jedva pogledala svoj novi dom. On je otvorio vrata i unео njen kofer unutra. Ria je stajala na pragu.

- Šta je, čekaš da te prenesem preko praga?
- Čekam da razgovaramo o Lizi.

- Dobro, hajde onda da to raščistimo. Ona nije „moja”. Nikad to nije ni bila. Ako je moja samo zbog toga što je spavala sa mnom, onda isto tako pripada i mnogim muškarcima. I ja joj ne dugujem nikakva objašnjenja. A sada predlažem da se ne svađamo pred vratima.

Uzeo je u naručje i unео u kuću. Ria mu je to dopustila jer nija imala drugог izbora. Ali, nije mogla da zaboravi izraz na Lizinom licu. Činilo joj se da Tejlor za nju nije bio samo usputna avantura, čak ako ona za njega i jeste.

Ipak, odlučila je da se izvesno vreme ne nastavlja razgovor o tome.

Tejlor je nije samo preneo preko praga, već je nosio kroz celu kuću.

- Ovo je kuhinja. Kao što vidiš, ima sve što je potrebno.
- Hoćeš li me spustiti?
- Neću.

Nastavio je da je nosi kroz kuću i pokazuje joj prostorije. Ria se smejala i komentarisala ono što vidi. Ali, prestala je da se smeje kad ju je unео u spavaću sobu. Soba je bila prostrana, sa celim jednim zidom od stakla, kaminom od crnog mermera, ogromnim krevetom i krznenom prostirkom ispred njega. Na noćnom stočiću stajala je boca šampanjca u posudi s ledom.

Kao arhitekta, Ria se divila ovoj prostoriji. Ali, kao žena osetila se poput device koju su uneli u kabinu gusarskog kapetana.

Tejlor ju je spustio polako na tlo, držeći je i dalje za ramena.

- Lepo je - rekla je. — Pitam se samo šta bi rekli građani kad bi videli kakvu spavaću sobu ima njihov gradonačelnik.

Nasmejao se kraj samог njenog uha. Njegove ruke su je milovale po ramenima.

- Verovatno bih im se još više svideo.
- Verovatno bi. Naročito ženama.
- Znači, tebi se sviđa? Okenula se prema njemu.
- To uopšte nije važno, pošto ja ovde neću spavati. Izvlačeći se iz njegovih ruku, Ria je pošla prema vratima.
- Ria, kada sam te nagovorio da dođeš da živiš sa mnom, nisam spomenuo jedan detalj: ma kako velika izgledala, ova kuća ima samo jednu spavaću sobu.
- Dobro. Spavaću na kauču.
- A ne, nećeš. Neću dozvoliti da moja žena spava na kauču.
- Slušaj Tejlora. Ubedio si me da treba da živimo zajedno da bi naš brak izgledao pristojno. Ali, nisam pristala na to da spavamo zajedno.
- O tome se nismo ni dogovorili.
- Onda treba sada da se dogovorimo.
- Već smo se dogovorili. Ja ću spavati na levoj strani kreveta.

- Ne misliš valjda ozbiljno?

Umesto odgovora, Tejlor je skinuo sako i spustio ga u fotelju.

- Ne mogu da verujem! Samo me silom možeš naterati da s tobom legnem u krevet.

- Ria, nemoj pričati nešto zbog čega ćeš se kasnije kajati.

Polako je skinuo košulju i Ria je ugledala njegova snažna leđa kojih se tako dobro sećala. Kada je počeo da otkopčava pantalone, Ria je brzo rekla:

- Slušaj, Tejllore. Ono što se dogodilo za Božić je bilo...

- Fantastično. Zašto bismo to poricali? I zašto ne bismo opet uživali?

- Zato što to nije imalo nikakvog značaja. - Pa?

- To je... To je... samo požuda!

- Tačno! A požuda je zdrava za telo i duh.

- Ja ne mislim tako. Vidiš li šta mi se desilo posle toga? Zar ne misliš da beba ima značaja?

- Mislim. Da ne mislim tako, oslobodio bih je se čim sam saznala da sam u drugom stanju.

- Ria, ti si žena, a ja muškarac. Mi smo jedno drugom privlačni. To su dovoljni uslovi da bismo vodili ljubav. Glupo je da živimo pod istim krovom i želimo jedno drugo, a uzdržavamo se. To je protiv prirodnih zakona.

Koraknuo je prema njoj. Ria se, iz predostrožnosti, povukla korak unazad.

- Ali, to je samo privremeno - rekla je.

- Još bolje! Tako možemo da se opustimo i da uživamo.

Ria je osetila da je stigla do ivice kreveta. Nije više imala kuda da beži. Tejlor joj je prišao i sagnuo se da je poljubi u vrat.

- Možemo i da nastavimo ovu prepirku, Ria. Ali, mislim da ćeš na kraju ipak izgubiti.

Njegov dug i strastven poljubac je ostavio bez daha. Obgrlila ga je rukama oko vrata da bi se zadržala na nogama. On ju je privukao bliže i

raspustio joj kosu. Zagnjurio je glavu u njene uvojke i duboko udahnuo njihov miris. Zatim je otkopčao jedino dugme na gornjem delu njene haljine i poljubio joj grudi kroz čipku grudnjaka.

- Ria, reci mi da je bilo dobro.
- Ono za Božić? Da, bilo je dobro.
- Ponekad mi se čini da sam sve to sanjao.
- Imam jak dokaz da nisi.
- Da, imaš.

Spustio je ruke na njen stomak i pomilovao ga zaštitnički.

- Želim te, Ria. Sada.

Bez glasa, bez daha, Ria je klimnula glavom.

- Predivna si, Ria. - I ti si.

Mnogo kasnije, šampanjac je potekao preko njenog tela. Ledeni mehurići su je peckali, sve dok ih on nije pokupio svojim usnama. Kada je zatim upitao da li želi još šampanjca, Ria je zadrhtala celim telo. On se nasmejao.

- Ovoga puta ću ga piti iz čaše.
- Ja se nisam žalila ni prošli put.
- Ria, siguran sam da ćemo imati predivnu bebu.
- Tamne kose - rekla je Ria.
- Pitam se samo da li će oči biti zelene ili plave? Ria je uzdahnula.
- Šta ti je?

Spustila je glavu na njegovo rame.

- Ništa. Razmišljam o tome kako nemamo pojma kakve će gene dete naslediti od mojih roditelja. Mislim, mojih pravih roditelja.

- Ako su tebe stvorili, sigurno su bili lepi i pametni. Rekao bih da imaš malo indijanske krvi, sudeći po tvojoj kosi i jagodicama.

- Verovatno. Imala sam običaj da sanjarim o njima. - Uvek joj je bilo teško da pred drugima priča o svojim roditeljima. Čudila se kako može tako otvoreno da razgovara sa Tejlorom. - U mojoj mašti, majka mi je bila indijanska princeza, a otac irski avanturista zelenih očiju. Zamišljala sam da ih je zadesila neka nesreća i da sam zato siročić. Ali, ti ljudi koje sam zamišljala živeli su u nekom drugom vremenu.

- Otkud znaš da oni stvarno nisu stradali?

- Mama i tata su mi rekli da su moji roditelji bili živi u vreme kad su me usvojili.

- Jesi li im rekla za bebu? - Ne.

- A za mene?

- Nemoj se ljutiti, rekla sam im. Rekla sam da sam upoznala jednog čoveka i da ću se verovatno udati.

- Kako su to primili?

- Bili su zadovoljni. Već su se uplašili da sam se posvetila karijeri i da mi ne pada na pamet porodica. Jedva sam sprečila mamu da isplanira veliko venčanje. Ali...

- Ali, ovako oni neće znati kada smo se tačno venčali i možemo godišnjicu braka podesiti prema rođenju deteta.

- Da. Zašto bismo ih povredili bez potrebe?

- Tačno.

- Hvala ti, Tejlоре.

On je odložio svoju praznu čašu i poljubio je.

- Sutra je radni dan, a već je kasno.

- Tačno - rekla je Ria - bolje da spavamo.

- Vraga! Bolje da pređemo na drugu fazu.

* * *

- Kako ti je prošao dan?

- Dobro. A tvoj?

- Dobro.

Pogledali su se. Tejlor je upravo bio stigao kući i našao Riu u kuhinji. Toga jutra su se oboje uspavali. Pošto su žurili na posao, nisu imali vremena da se osećaju nelagodno zbog prošle noći.

Sada su imali vremena. Stajali su licem u lice, oboje u neizvesnosti da saznaju šta onaj drugi misli o njihovih prvih dvadeset četiri časa u braku.

- Nešto dobro miriše - rekao je Tejlor, spuštajući tašnu na sto.

- Spremila sam večeru.

- Ja sam mislio da ćemo negde izaći.

- Nisi zadovoljan što sam pripremila večeru?
- Jesam, naravno. Samo, ne bih želeo da misliš da moraš svaki dan da kuvaš. - I ne mislim.

- Imam li vremena da se istuširam pre večere?

- Naravno. Večera će biti za pola sata.

Tejlor je pošao prema vratima. Tamo se zaustavio, a zatim se okrenuo. - Ria!

- Molim?

U sledećem trenutku već ju je držao u zagrljaju. Ona ga je zagrlila i strasno mu uzvraćala poljupce. Kada ju je pustio, oboje su se smejali.

- Nisi se pokajao što si se oženio sa mnom?

- Šališ se? Nije me dočekala spremna večera otkako mi je majka umrla.

- Je li to jedini razlog zašto ti je drago?

- Glupo pitanje, Ria! - Još jednom je poljubio. - Ceo dan sam sedeo na dosadnim sastancima i neprestano razmišljao o tome kako si lepa dok vodiš ljubav.

Jedan poljubac se nadovezivao na drugi, sve dok im se nije učinilo da je u kuhinji užasno toplo. Tada ga je Ria odgurnula i rekla:

- Idi da se tuširaš!

Za vreme večere su razgovarali o tome koliko će ovaj brak promeniti njihove živote.

- Jesi li rekla kolegama na poslu?

- Da. Bili su iznenađeni.

- Svi sem Gaja.

Tejlorova prividna ravnodušnost nije prevarila Riu. Bio je radoznao kako je Gaj primio vest o njihovom venčanju, kao što je i nju zanimala Lizina reakcija.

- Pretpostavljam da sada zna čiju bebu nosim.

- Ako je u dilemi, pošalji ga kod mene.

Uživala je u Tejlorovoj ljubomori, iako se ona više odnosila na bebu nego na nju.

- Sutra možeš da očekuješ telefonski poziv - rekao je. - Moja sekretarica je obavestila novine o našem venčanju.

- Nadam se da to neće ugroziti tvoju karijeru.

- Naprotiv, moji birači će biti zadovoljni. Siguran sam da će odobriti moj izbor. Osim toga, neću više biti neženja koji izaziva skandale. Ne brini - rekao je i uhvatio je za ruku, pošto je primetio njen zabrinuti pogled.

- Ali, kada saznaju za bebu...

- Biće oduševljeni. Verovatno će ceo grad slaviti. Biće to najslavnija beba u gradu. Idi da se odmoriš. Ja ću oprati sudove.

Kada je pola sata kasnije ušao u spavaću sobu, zatekao je nagnutu nad crtaču tablu koju je, na njenu molbu, tu postavio.

- Ovo mi baš ne liči na odmor.

Prišao joj je i pogledao preko njenog ramena na crtež.

- Kako ti se čini? - upitala je.

- Šta je to?

- To je moja kuća. Vidiš, ovde je dnevna soba. Ne mogu da se odlučim gde da smestim dečju sobu. Možda treba da dozidam sprat?

On nije odgovorio.

- Tejllore?

- Zar ti se ovde ne dopada? - upitao je tiho.

- Naravno. Tvoja kuća je divna. Ali, moram da osposobim moju da bih imala gde da živim sa bebom kad se ona rodi.

- O!

Ria je osetila da je napet i nezadovoljan. Da li mu smeta što će se ona odseliti, ili što će s njom morati da se dogovara oko deteta? Nije želela sada o tome da razgovara. Imaće još sedam meseci da se dogovaraju. Da bi promenila temu, pokazala mu je drugi crtež.

- Šta je to? - upitao je Tejlor.

- To su kuće u nizu koje gradi jedan moj klijent. Obgrlio je oko pojasa.

- Da li i u kancelariju ideš bez grudnjaka?

- Naravno da ne idem.

- Znači, skidaš ga kad dođeš kući da bi izluđivala svog muža. Stavio je ruke na njene grudi i Ria je osetila kako je obuzima toplina.

- Ne - rekla je. - Skidam ga zato što me steže. Nisam još nabavila nove, a stari mi ne odgovaraju.

- Što se mene tiče, ne moraš ni kupiti nove. Poljubio je iza uha.

- Tejllore - rekla je Ria, osećajući kako je njegova milovanja sve više uzbuđuju - jutros sam rano ustala, ranije sam izašla iz kancelarije i sada imam posla, a umorna sam.

- Samo ti radi. Ne obraćaj pažnju na mene. Spustio je jednu ruku i otkopčao joj farmerke.

- Ali, ne mogu da se koncentrišem na posao, kad mi to radiš!

- To je zato što se ne trudiš dovoljno.

Ria je osetila smeh u njegovom glasu i shvatila da ju je njeno telo odalo. Bio je suviše dobar u ovome. Nije mogla da mu odoli.

- O, Tejllore - prošaputala je.

Rii je bilo sumnjivo što su se njih dvoje tako dobro uklopili u bračni život. Pripremila se za dan kad će Tejlor doći nervozan s posla. To se nije desilo. Pripremala se za jutro kad će se probuditi u lošem raspoloženju. Ni to se nije desilo.

Ako bi stigao kući pre nje, čekao bi je s hladnim pićem i papučama. Često su izlazili na večeru, mada je Ria stalno ponavljala kako nema ništa protiv kuvanja. Odveo ju je u svoju kompaniju i upoznao sa osobljem. Pričao je o zajedničkim poslovima koje će raditi u budućnosti. Govorio je kako ih je sama sudbina spojila one Božićne večeri. Ria je pomislila da je ta sudbina oličena u detetu koje nosi.

Jednoga dana došao je po nju na posao i upoznao se sa njenim kolegama. Rukovao se i sa Gajem. Činilo se da je neka hladnoća prostrujala vazduhom u tom trenutku.

Pošto se bližio dan kada je trebalo da zvanično preuzme dužnost gradonačelnika, Tejlor je sve češće bio pozivan na razne večere i skupove na kojima je držao govore. Ria ga je pratila u tim prilikama, rukovala se i smešila fotografima.

Jednom prilikom joj je posle toga rekao:

- Znam da ti je sve ovo dosadno. Cenim što ipak ideš sa mnom. Hvala ti.

Ria je zaustila da mu kaže kako njoj nikad nije dosadno da ga gleda i sluša, ali se suzdržala. Nežnosti su razmenjivali jedino u krevetu. Svaki put kada bi poželela da mu pokaže koliko raste njeno interesovanje za njega, Ria bi se setila da je njihov brak privremen i da je bolje da svoja osećanja zadrži za sebe.

Pričali su jedno drugom svoje ideje, smejali su se zajedno, delili trenutke slabosti. Vodili su ljubav. Često.

Ali, ono što je Riu najviše iznenađivalo, bio je Tejlorov ogroman interes za bebu. Postao je pravi ekspert. Kupovao je svaku knjigu koju je video. Zasipao je pitanjima: Kad će početi da se miče? Kada će on moći da čuje otkucaje srca? Da li ona oseća bebu? Da li žene znaju hoće li se roditi dečak ili devojčica? Većina njegovih rečenica je počinjala upitno i odnosilo se na bebu. Jedne noći je legao pored nje u krevet i počeo glasno da joj čita knjigu o trudnoći.

- Zar to nije zanimljivo? - rekao je. Nagnuo se nad njen stomak i povikao:

- Hej, ti tamo! Je li istina da već imaš otiske prstiju? Ria ga je kucnula po ramenu.

- Sasvim je sigurno da ima neuračunljivog oca. On je počeo da otkopčava njenu haljinu.

- Prestani!

Ria se smejala i pokušala da skloni njegove ruke.

- Moram da te proverim.

- Da me proveriš?

- Da, da se uverim da sve radiš kako treba.

- Bila sam juče kod lekara. On me je proverio i sasvim pristojno mi to naplatio.

- Ali, ja ću te proveriti prema knjizi.

Podigao je knjigu kao da je to neki sveti spis u rukama proroka.

- I neću ni izdaleka toliko naplatiti.

Ria se nasmejala i dopustila mu da joj otkopča haljinu.

- Da vidimo: da li su ti se grudi povećale? - Stavio je ruku na njene grudi. - Hmm! Jesu. Veće su za milimetar od prošle nedelje.

- Mora li sve to i da se dokazuje? - pitala je Ria.

- Pst! Pokušavam da se koncentrišem.

Ria je zavukla prst u njegovu gustu crnu kosu i privukla njegovu glavu,

- Odlično! - prošaptao je on, ljubeći njenu meku kožu. - Savršeno! Savršena majka. Savršena supruga. Savršena žena.

- Ria!

Podigla je pogled sa crtaćeg stola. Na vratima njene kancelarije je stajao Gaj Paterson. Retko ga je viđala otkako se udala. On ju je izbegavao. Nije mu to zamerala. Ipak se nadala da bi mogli da budu prijatelji. Ali, njegov mračan izraz nije mnogo obećavao.

- Zdravo, Gaje! Uđi!

- Poslali su me da te dovedem. Uprava je zakazala hitan sastanak.

- Šta se događa?

- Bolje da ti oni sami kažu.

Ćutke su prošli hodnikom i ušli u salu za sastanke. Za velikim stolom je vladala potpuna tišina.

- Hvala vam što ste došli - rekao je predsednik firme, gospodin Harvi. - Radi se o ugovoru za projektovanje Centra za modernu umetnost. Nadam se da ste svesni značenja tog projekta.

Ria je znala da se radi o velikom projektu kojim bi firma mnogo zaradila. Više arhitektonskih kompanija je konkurisalo da dobije taj projekt.

- Trenutno imamo dobre izgleda da taj projekt i dobijemo - nastavio je gospodin Harvi. - Međutim...

Zastao je. Ostali su se nelagodno promeškoli u stolicama. Ria je zaključila da je došao trenutak da im olakša:

- Da li ovaj sastanak ima neke veze sa mojim nedavnim venčanjem?

Gospodin Harvi je pogledao sa zahvalnošću. - Mi se svi radujemo vašem venčanju. Ali, vidite... Ne bismo želeli da izgubimo ovaj posao zbog sukoba interesa.

- Moj suprug i ja nismo nikada razgovarali o tom projektu.

- Siguran sam da mladenci imaju mnogo drugih tema za razgovor - rekao je gospodin Harvi uz osmeh. - Ali, mi se moramo zaštititi od svega što bi moglo ugroziti naše interese.

- Ali, tako nešto ne postoji! Vi me optužujete da sam...

- Ne, ne, nikako! Gospođice, ovaj, gospođo Mek Kenzi, mi ne dovodimo u pitanje vaš ugled, ili ugled vašeg supruga. Ali, treba da

shvatite da su u pitanju milioni dolara. Ako bismo dobili taj ugovor, naši rivali bi mogli doći do pogrešnog zaključka.

- To bi onda bio njihov problem, zar ne? Naša firma je konkurisala pre nego što sam ja i upoznala gospodina Mek Kenzija. U svakom slučaju... - Ria je začutala.

Shvatila je da je ljudi za stolom gledaju s neodobravanjem. Svima njima se ona lično dopadala i svi su cenili njen rad. Ona je više puta dokazala svoju vrednost i odanost firmi.

Ali, ugovor za izgradnju Centra mogao je svima doneti mnogo novca. Ako bi izgubili na konkursu, izgubili bi ne samo novac već i ugled.

- Gospodine Harvi - rekla je Ria - mogu li sa vama nasamo da porazgovaram?

* * *

Kada je sve već bilo odlučeno, Ria je bila nestrpljiva da ode kući i razgovara sa Tejlom. Bila je zadovoljna svojom odlukom i želela je da vidi njegovu reakciju.

Utrčala je u dnevnu sobu i spustila tašnu u najbližu stolicu.

- Tejlom, imam nešto da ti kažem.

- Šta se desilo sa „zdravo“?

- Zdravo!

- Zdravo! Kako ti je prošao dan?

- Svakako.

- Žao mi je.

- Nema razloga. Na kraju se sve dobro završilo. Sedi, molim te!

- Čuj, prilično sam zauzet i...

- Ovo neće dugo trajati.

- Nadam se, pošto...

- Molim te, Tejlom, saslušaj me... - Oglasilo se zvono na vratima. - Očekuješ nekoga?

- To sve vreme pokušavam da ti kažem. - Otvorio je vrata i u sobu je ušla zgodna žena. - Ria, ovo je Delia Star, reporter „Telegrama“. Želi da napiše članak o nama za nedeljno izdanje.

Ria je nekako uspeła da pruži ruku, a onda je rekla:

- Molim vas da me izvinete za momenat. Tek sam stigla s posla, volela bih da se presvučem.

Utrčala je u spavaću sobu i zatvorila vrata za sobom.

- Do vraga!

Presvukla se i osvežila šminku. Pretpostavljala je da će za novinarkom doći i fotograf, pa je pokušala da izgleda ženstvenije i opuštenije nego što je izgledala u svom odelu za posao.

Duboko je uzdahnula i vratila se u dnevnu sobu. Tejlor je ustao čim je ona ušla, uzeo je za ruke i poveo do sofe, gde je i on sedeo.

- Jesam li nešto propustila? - upitala je veselo.

- Samo dosadan razgovor o lokalnoj politici - rekao je Tejlor.

- Mislim da ništa što je u vezi s vašim mužem nije dosadno - rekla je Delia Star.

- I ja tako mislim — odgovorila je Ria.

Zatim je gospođica Star pitala o njenom poslu i karijeri. Tejlor je pažljivo slušao ovaj razgovor. Mnoge stvari je prvi put čuo.

- Zanimljivo je da me baš danas o tome pitate, gospođice Star - rekla je Ria - jer, današnji dan je preloman u mojoj karijeri. Dala sam ostavku u firmi.

- Šta? - Tejlor nije verovao svojim ušima. - Dala si ostavku? - Da.

- Da li vaša ostavka ima neke veze sa projektom umetničkog centra, gospođo Mek Kenzi?

- Kakve veze? - upitao je Tejlor.

- Indirektne.

- Da li su tražili od vas da podnesete ostavku? - pitala je novinarka.

- Ne. Gospodin Harvi je pravi džentlmen. Rekao je da mu je iskreno žao što će me izgubiti.

- Ipak, bolje da izgubi vas nego ugovor vredan nekoliko miliona dolara.

Ria je ignorisala ovu primedbu.

- Zapravo, ta stvar sa Centrom samo me je požurila da uradim nešto što već dugo nameravam.

- Da se povučete?

- Da napustim firmu da bih osnovala sopstvenu.

Delia Star je užurbano pisala. Ria je klimnula glavom Tejloru i dodala:

- Tejlor svim srcem podržava moju ideju.

- Svim srcem - rekao je on.

Ali, reporterka je primetila njegovu nedoumicu.

- Izgledate iznenađeno, gospodine Mek Kenzi? Tejlor se nasmešio.

- Nisam znao da se Ria najzad odlučila. Čestitam, draga! Poljubio ju je. Ria se pitala da li je taj poljubac sasvim iskren. Šta on zapravo misli o nenoj odluci?

- Pa, sada vas niko ne može optužiti za protekciju - rekla je Delia.

- Niko nas za to nije ni optuživao. Mislim da biste to trebalo da napišete u svom članku.

- Zar vaše venčanje nije bilo malo na brzinu? Tejlor je odgovorio bez oklevanja:

- Bila je to ljubav na prvi pogled. Kad sam ugledao Riu, znao sam zašto sam sve ove godine ostao neženja: čekao sam nju.

- Možda ste bili prisiljeni da se venčate?

- Neobičan izraz, gospođice. Očigledno znate da je Ria trudna.

- Pa, šire se neke glasine. Razgovarala sam sa nekoliko Riinih kolega.

- Da, imaćemo bebu - rekao je Tejlor, zagrlivši Riu. - I veoma smo srećni zbog toga.

- Ali, vi ste tek izabrani za gradonačelnika. Zar ne bi štetilo vašem ugledu da imete vanbračno dete? Možda ste se zato venčali?

- Ne želim da objavite bilo šta od tih ogovaranja.

- Zato što bi to škodilo vašoj karijeri?

- Zato što bi škodilo vašoj. Ako napišete neku laž o Rii, tužiću i vas i vaše novine i uzeću vam svaku paru koju imate.

Ria je iznenada rekla:

- Udala sam se za Tejlora zato što ga volim.

Na trenutak su svi sedeli kao opčinjeni. Ria je prekinula tišinu:

- Da li biste želeli još jedno piće, Delia?

* * *

- Zašto si to rekla?

- Koje? - upitala je Ria. Prozori automobila su bili otvoreni i Ria je uživala u toplom prolećnom vazduhu.

- Zašto si rekla da smo se venčali iz ljubavi?

- Da te spasem od aždaje po imenu Delia. I obrnuto. Bio si spreman da je progutaš. Nisam mogla to da dopustim. Treba da misliš na svoj ugled, gospodine Mek Kenzi.

Skrenuo je u gradski park. Bili su odlučili da tamo pojedu svoje hamburgere.

- Imaš razloga da budeš zadovoljna sobom. Na kraju si potpuno pripitomila malu rospiju. A uspela si i da osvojiš fotografa.

- Nemam pojma o čemu pričaš.

- Ne? Rekao ti je da izgledaš božanstveno. Da si stvorena za kameru. A tebi je to laskanje prijalo.

- Ja mislim da je bio iskren.

- Udvarao ti se. Osim toga, nosi preuske farmerke.

- Ti nosiš isto toliko uske farmerke.

- Primetila si?

- Jesam.

- Sviđa ti se?

- Da - odgovorila je tiho.

Završili su s jelom i Tejlror je pokupio papire od hamburgera i rekao:

- Vraćam se na svoje prvo pitanje: zašto si rekla novinarki da smo se venčali iz ljubavi?

- Nisam govorila u ime nas oboje. Rekla sam da sam se udala iz ljubavi.

- Izbegavaš odgovor.

- Mislila sam da treba reći nešto što će joj zapušiti usta. Upalilo je, zar ne?

- I to je jedini razlog zašto si to rekla? Nije u tome bilo nimalo istine?

- Ne. Uostalom, da smo se voleli ne bi nam bila potrebna beba da se ponovo sretnemo.

Smračilo se. Tek tada su primetili kako je u parku postalo tiho.

- Nisam te zvao zato što sam mislio da si zauzeta. Ali, ni ti mene nisi zvala.

- Nemam običaj da zakazujem sastanke muškarcima. To je još jedan od mojih staromodnih navika. Ta vrsta agresivnosti mi ne priliči. Čini mi se da je muškobanjasta.

- Ti ne bi mogla da budeš muškobanjasta ni kad bi se trudila.

- Pa, čak i da sam želela da te zovem, ne bih to učinila.

- Zašto?

- Zbog Lize. Nisi krio vezu s njom. Rekao si mi i više nego što sam želela da znam.

- Ali te to nije sprečilo da spavaš sa mnom.

- A to što si spavao sa mnom tebe nije sprečilo da se iskradeš iz kuće sledećeg jutra.

- Nisam se iskrao, samo sam bio obazriv. Nisam hteo da te probudim.

- Ili si bio kukavica.

- U svakom slučaju nisam kukavica da priznam da sam uživao one noći.

- Nisam ni ja! Ja nikad nisam krila da sam uživala.

- To znam. Čuo sam te kako cviliš!

- Ja!? Ja nikad ne cvilim!

- Sledeći put kad budemo vodili ljubav, sminiću te.

- Mi više nećemo voditi ljubav. Složila sam se da spavamo zajedno dok smo u braku, ali više ne mislim da je to bila dobra ideja. A pošto ne možemo da živimo zajedno, a da ne vodimo ljubav, mislim da je najbolje da se vratim kući.

- Baš divno! Božanstveno! Našla si pravi trenutak! Upravo kad izađe članak o našem zajedničkom životu, ti ćeš se preseliti!

- Publicitet, zar ne? O tome brineš? Zato si se i oženio sa mnom. Da tvoje dragoceno mesto gradonačelnika ne bi bilo ugroženo.

Ria mu je uputila otrovni pogled i pošla prema kolima. Vozili su se u napetoj tišini. Kada su stigli, Ria je ušla u kuću, ne obazirući se na njega. Tejlor je stigao na vratima spavaće sobe.

- Pusti me, Tejlоре.

- Neću dok ovo ne raščistimo.
- Već smo raščistili.
- Zaboravila si na naš dogovor. Složili smo se da živimo kao muž i žena... sa svim što uz to ide.
- Jesmo, ali ja sada raskidam taj ugovor. Uostalom, niko neće ni znati za to.
- Ja ću znati.
- Naslonio ju je na zid i pritisnuo svojim telom. Utisnuo je strastan poljubac na njene usne. Ona je zacvilela.

* * *

- Šta mi to radiš? - upitala je Ria, stavivši mu glavu na rame.
- Šta god da je to, uzajamno je.
- Uz tebe gubim samokontrolu.
- To je baš dobro. Inače ne bih izdržao da budem kraj tebe. Poljubio ju je.
- Ria, zašto si napustila posao? Jesu li oni to tražili od tebe? - Ne. Objasnila mu je situaciju s ugovorom za Centar.
- Nisam želela da firma izgubi posao zbog mene. A ni da ti izgubiš ugled.
- Ali, šta je s tvojom karijerom?
- Nisam lagala Delii Star kada sam rekla da ću osnovati sopstveno preduzeće.
- Ne kažeš to samo zato da mene ne bi grizla savest?
- Ne. Volim svoj posao, ali sam se umorila od komplikovnih odnosa u kolektivu.
- A te odnose možemo kriviti što se saznalo za bebu. Mada bi to i onako izbilo na videlo, pre ili kasnije.
- Ja sam se ipak nadala da će biti kasnije. Delia je to sigurno saznala od Gaja. Rekao joj je da sam trudna, da bi nam napakostio.
- Ako je bio toliko zagrejan za tebe, nije trebalo da odeš sa mnom u krevet.
- To bih ja isto tebi mogla da kažem za Lizu.

- Pre nego što započnemo novu svađu, protiv koje nemam ništa, pošto se obično završi u krevetu, vratimo se na temu: šta ćeš sad da radiš?

- Za početak, radiću kod kuće. Moja kuća i onako stoji prazna. Mogu da koristim dnevnu sobu kao kancelariju. Možda će biti teško, ali ja verujem u sebe i svoj talenat. Verujem i u to da će me gospođa Grem hvaliti. Ona ima mnogo prijatelja i svi su ljubomorni na njenu novu kuću.

- I ja verujem u tebe, i biće mi drago da pomognem koliko god budem mogao.

- Hvala ti, Tejllore.

- Pa, izgleda da je to sređeno. A šta je sa drugim problemom?

- Kojim?

- Tvojom seobom.

- A, to! Pa, ovde sam, zar ne?

Posle toga su opet vodili ljubav. Ria je uživala u tome, iako je znala da je to samo jedna strana. S druge strane, bila je svesna da ih jedino buduće dete drži zajedno.

Telefon je zvonio bar deset puta pre nego što je Ria podigla slušalicu.

- Ria, drago mi je što sam te našao? Brinuo sam se.

- Zdravo, Tejlоре.

- Šta se događa?

- Ništa.

- Ali, otišla si s posla još u podne!

- Nije mi se radilo.

- Zašto? Ria, odgovori mi. Je li sve u redu?

- Da, sve je u redu - rekla je Ria i spustila slušalicu.

Posle deset minuta, čula je kako se njegov auto zaustavlja ispred kuće. Nikad ga nije videla toliko uplašenog i zbunjenog kao tada, kad je ušao u spavaću sobu i seo na krevet kraj nje.

- Šta se događa?

- Verovatno ništa.

Pokušala je da se nasmeši, ali joj nije uspelo.

- Pre nekoliko minuta je bilo „ništa“, sad je već „verovatno ništa“.

Ria, reci mi šta ti je!

Osetila je suze u očima i zagnjurila glavu u jastuk.

- Počela sam da krvarim - rekla je.

- Jesi li zvala lekara?

- Naravno. Odmah. Rekao mi je da odem kući i legnem. To i radim.

- Samo to? I to je sve? Pa, gde je tu medicina?

- Tejlоре, za ovo nema pouzdanog leka.

- Do vraga, mora biti nešto što doktor može da učini.

- Može da čeka. To i radi. Kao i ja.

Tejlor je ustao. Ria je ostala da leži nepomično. Bojala se da se pokrene. I najmanji pokret je mogao da poremeti osetljivu kosmičku ravnotežu i oduzme joj njenu bebu. Tejlor je nervozno šetao pored kreveta.

- Znači, za sada ne možeš da uradiš ništa drugo, osim da ležiš? Ria nije više mogla da zadrži suze.

- Tejlоре, bojim se!

- I ja se bojim! - Zagrlіo je čvrsto. - Ali sam siguran da će se sve dobro završiti. Uostalom, to se često događa, zar ne? To je sasvim uobičajeno.

- Doktor me je uveravaо da nije ništa neobično i da nema razloga za brigu, ako se ne pogorša.

- Eto vidiš! Sve će biti u redu. I moja maćehа je imala problema sa svojim prvim detetom, а sada im se taj momak svima penje na glavu.

Ria se nasmeјala, ali joj nije bilo ništa bolje.

- Hajde, pomoći ću ti da se skineš - rekao je Teјlor.

Tek tada je primetila da se nije ni presvukla. Doktor joj je rekao da legne i ona je legla. Uz Teјlorovu pomoć, skinula se i otišla u kupatilo. Vratila se bleđa i uplašena. Oči su joj izgubile onaj zeleni sjaj i bile su boje ohlađenog pepela.

- Nema poboljšanja? - upitao je.

- Ne. Ali nije ni gore.

- Vрати se u krevet.

Pomogao joj je da legne. Usne su joj bile ispucale, šminka joj se razmazala, nije bilo ni traga rumenilu na njenim obrazima. Ipak, Teјloru se činilo da nikad nije bila lepša.

- Boli li te?

- Ne. Više liči na grčeve. Ali, dobro sam. Можеš sada da se vratiš u kancelariју. Zvaću te ako mi nešto zatreba.

- Nemam nameru da se vraćam.

- Ali, Teјlore, ne možeš...

- Ostajem ovde.

Ria je začutala. Bilo joj je drago što je odlučio da ostane kraj nje. Nije bila sigurna kako bi sve to sama preživela.

- Trebalo bi nešto da pojedеш. Izgledaš izmučeno.

Znala je da je on želeo da bude od koristi, pa ga je poslala po krekerе i sok.

- Tejllore! - Hm?

Sedeo je na ivici kreveta i gledao kroz prozor. Sunce je polako zalazilo.

- O čemu misliš?

- Mislim kako je ovo najduže popodne koje sam ikad preživeo. Verovatno je tebi još duže.

Ria se trudila da ga zaposli sitnim, besmislenim poslovima, nadajući se da će im to oboma odvratiti misli od problema. Ali, na kraju su shvatili da nema tog posla koji bi ih tako zaokupio da ne misle na svoju bebu. Tako su sedeli i ćutali, deleći svoj strah.

- Kad god smo pričali o bebi - rekla je Ria tiho - mislili smo na zdravu bebu.

- Šta hoćeš da kažeš?

- Pitam se kako bih se osećala da moje dete ne bude sasvim zdravo i normalno.

Tejlor nije odgovorio. Samo je pogledao. Ria je nastavila:

- Naše telo zna više od nas. Ponekad ono odbaci nešto što nije u redu. To je deo prirodnih zakona. Možda pobačaj može da se posmatra i s te strane.

Tejlor je ćutao. Kada je najzad progovorio, bio je besan.

- Kako možeš tako da pričaš? Misliš li da sam glup? Možda se nismo dovoljno poznavali kad smo se venčali, ali ja sam mislio da me ipak poznaješ sada. Ja volim tu bebu. Želim je. Bez obzira na sve.

- U pravu si, Tejllore. Oprosti.

Okrenula je glavu u stranu. Ne zato što nije želela da on vidi njene suze, već zato što nije mogla da vidi njegove.

* * *

- Mislim da je najbolje da me odvezeš u bolnicu.

Ria je stajala na vratima kupatila i drhtala. Bila je na ivici da se onesvesti.

Tejlor nije gubio vreme. Pozvao je doktora i rekao mu da dolaze. Zatim je uzeo u naručje i poneo kroz kuću.

- Boli li te?

- Nije tako strašno.

Ali, bilo je strašno. Usne su joj pobledele. Spustio ju je na sedište, a zatim napravio bezbroj prekršaja da bi što pre stigao do bolnice. Pred ulazom ih je već čekala sestra sa kolicima. Kada ju je spustio u njih, Ria je uzela njegovu ruku i prošaputala:

- Žao mi je.

Tejlor nije stigao da joj odgovori. Već su je odvezli. Sedeo je ispred ambulante, pio kafu iz automata i čekao. Prošla je čitava večnost pre nego što je doktor izašao i pružio mu ruku.

- Dobar dan, gospodine Mek Kenzi. Prepoznao sam vas po fotografijama iz novina.

- Kako je Ria?

- Na žalost, izgubila je bebu.

Tejlor se naslonio na zid. Mislio je da je spreman da čuje ovo, ali se pokazalo da nije. Osećaj gubitka je bio ogroman.

- A Ria? - upitao je. Doktor je zavrteo glavom.

- Veoma je uznemirena. Trebalo bi da ostane ovde do ujutru. Kad ode kući, treba da se odmori nekoliko dana. Mnogo teže će biti s emotivnim ranama nego s fizičkim. Na vama leži velika odgovornost što se toga tiče, gospodine Mek Kenzi.

* * *

- Pre nego što su Riu premestili u sobu i Tejloru dozvolili da je poseti, prošlo je nekoliko časova. Za to vreme, on je pozvao sekretaricu i rekao joj da se neće vraćati na posao do ponedeljka. Zatim je pozvao Deliu Star, objasnio joj da je Ria imala spontani pobačaj i da ne želi da se bilo šta o bebi pojavi u nedeljnim novinama. Uspeo je da je ubedi da te delove teksta povuče iz štampe. Dobio je i obećanje načelnika bolnice da ništa od ovoga neće dospeti do medija. Ovoga puta nije želeo publicitet.

Soba u kojoj je Ria ležala bila je mračna, osvetljena samo malom noćnom lampom. Kada je ušao, Tejloru se učinilo da ona spava. Ali, kada je prišao krevetu, video je da su joj oči otvorene. Ležala je i gledala u tavanicu.

Okrenula je glavu prema njemu, ali nije ništa rekla. Ni Tejlor nije ništa rekao. Sve što mu je padalo na pamet, činilo mu se banalnim. Najzad je progovorio:

- Kako se osećaš?

- Prazno.

Glas joj je zvučao bezlično. To ga je uplašilo. Spustio je ruku na njenu i stegao je, ali ona to nije primetila. Nije odgovorila na njegov stisak. Suze su joj potekle iz uglova očiju.

- Imaš li bolove?

- Ne. Doktor mi je dao sredstvo za spavanje, zato sam tako pospana.

- I treba da budeš pospana. Doktor je rekao da ti je potreban odmor.

- Isto tako je rekao da ću moći da imam drugu... drugu... Nije mogla da završi rečenicu.

- Nemoj, Ria, nemoj da plačeš. Pokušaj da spavaš.

- Ne mogu da prestanem da mislim o bebi. - Glas joj je bio slomljen.

- Ona više nije tu. Ona više ne postoji.

- Pst!

Tejlor je poljubio njene očne kapke. Seo je pored kreveta i nije se micao sve dok Ria nije zaspala.

Zapravo, sunce je već bilo izašlo kada je Tejlor napustio bolnicu. Otišao je kući da se presvuče i doručkuje. Znao je da će Ria želeti da se presvuče, pa joj je poneo stvari i vratio se po nju.

Kada je stigao, Ria je već bila platila bolnički račun. Još uvek je bila veoma bleđa. Dok su se vozili, ona mu je rekla:

- Možeš me odvesti do moje kuće. Doći ću po stvari kasnije. Tejlor nije obraćao pažnju na nju.

- Jesi li čuo šta sam rekla?

Uključio je radio i počeo glasno da peva.

Kada su stigli, Ria je otišla pravo u spavaću sobu i počela da vadi svoje stvari iz ormara.

- Hoćeš li mi objasniti šta se događa? Šta to radiš?

- Pakujem se.

- Zašto?

- Vraćam se kući.

- Mislio sam da je ovo tvoja kuća.

- Bila je s određenim razlogom. Taj razlog više ne postoji. Pošto je to izgovorila, Ria je zajecala i sela na krevet. Prošlo je nekoliko trenutaka.

- Tejllore, bio si divan prema meni. Hvala ti što si pokazao toliko razumevanja i strpljenja. Ali, više nema potrebe da ostanemo zajedno. Doktor mi je rekao da treba što pre da se vratim normalnom životu. Pod ovim okolnostima, to znači...

Podigla je pogled i zapanjeno shvatila da u sobi nema nikoga.

* * *

Tejlor je veoma retko pio pre podne. Kada je sebi nasuo čašu viskija, nije verovao da će moći i da je popije. Ipak je sebe naterao da to učini. Zatim je izašao na verandu. Bila je puna cveća. To cveće je zasadila i negovala Ria. Kuća je blistala od kada je ona u njoj živela. Svemu je davala neponovljivo obeležje svoje ličnosti. Znao je da to zvuči kao kliše, ali ona je od ove kuće napravila dom. Dala joj je toplinu. Ria je bila srce ovog doma.

Navikao je da sreće njene stvari po kući. To mu nije smetalo. Naprotiv. Bila je toliko ženstvena. I sve što je bilo s njom u vezi, ili u njenoj blizini, postajalo je takvo.

- Nedostajće mi! - priznao je sam sebi glasno.

On je uvek uživao u ženskom društvu. Ali, ovo je bilo nešto drugo. Razgovor s njom je bio prirodan i ležeran. Prijalo mu je njeno prisustvo kad se vrati s posla. Znao je da će uvek umeti da se ponaša u društvu, da će biti adekvatno obučena...

- O, bože! - uzdahnio je i spustio se u stolicu. Kako da je ubedi da ostane?

Nije to bilo samo za njegovo, već i za njeno dobro. Bila je slaba i iscrpljena. Da, treba da se vrati svakodnevnim obavezama, ali ne da se satire poslom. A znao je da će to činiti. Isto tako je znao da ona sebe u dubini duše krivi za pobačaj. Verovatno je već našla greh za koji je kažnjena i prepušta se griži savesti.

Ne, on to ne sme da dopusti!

Ušao je u kuću i pošao prema spavaćoj sobi. Ria je već spakovala jedan kofer i sada je otvarala drugi. Osvrnula se kada je čula njegove korake. Učinilo joj se da je ljut. Rekla je:

- Odmah ću biti gotova. Treba samo da spakujem kozmetiku.
- Mislim da ne treba da ideš. Okrenula se prema njemu. - Šta?
- Čula si me.
- Ali, zašto?
- Doktor je rekao da treba da ležiš i da se odmaraš, bar preko vikenda.
- Mogu i kod kuće da ležim.
- Možeš, ali nećeš.
- Hoću.
- Ria, živeo sam s tobom nekoliko nedelja i znam kakva si. Odmah ćeš se baciti na posao.

Izbegavala je da ga pogleda, delimično zato što je bio u pravu, a delimično zato što je tako dobro izgledao. Umor i iscrpljenost samo su ga proleptšali. Tamni podočnjaci činili su njegove oči još plavljim.

Znala je da će se praznina u njoj proširiti ako ostane bez njega. Nedostajace joj njegova duhovitost. I njegova strast.

- Obećavam da ću se odmarati - rekla je.
- Nećeš ništa jesti.
- Otkud znaš?
- Video sam da jutros nisi pojela doručak u bolnici.
- Bio je grozan. Ni ti ga ne bi pojeo.
- Ja i ne moram.
- Mogu sama sebi da kuvam.
- Toga se baš i bojim. Ne treba da stojiš i kuvaš, a još manje da ideš u kupovinu.
- Tejlоре, neću umreti od gladi. Ponašаш se prema meni kao da sam invalid. Živela sam bez tebe trideset godina i sasvim sam se dobro snalazila.

Pokušao je još jednom:

- Šta ćeš reći roditeljima? Osmeh joj se zaledio na licu.
- O tome nisam razmišljala.

- Baš dobro što sam te podsetio. Oni dolaze u nedelju da me upoznaju, zar ne?

- Nazvaću ih i reći ću im da je nešto iskršlo.

- Ne bi ti poverovali. To nije tvoj stil. Odmah bi pomislili da nešto nije u redu. Verovatno bi došli da provere, a onda bi shvatili...

- Uredu!

Sela je na krevet. Pakovanje je umorilo. Doktor je bio u pravu, neće moći da nastavi tamo gde je stala. Trebaće joj neko vreme da povрати snagu.

- Mogu da ostanem do nedelje uveče, dok oni ne odu. Kasnije ću već smisliti nešto da im kažem.

- Zapravo - rekao je Tejlor, sedajući pored nje - ja mislim da treba da ostaneš još neko vreme.

- Neodređeno? - Da.

- Zašto?

Slegnuo je ramenima.

- Ima mnogo razloga.

- Navedi jedan.

- Tek si se uselila - rekao je kratko.

- I šta bi ljudi rekli kad bih se tako brzo iselila. To si hteo da kažeš?

- Ne, Ria.

- Tako znači! - povikala je. - Sad mi je sve jasno! Sva ta priča o odmaranju i mojim roditeljima je samo kamuflaža. Ti se, zapravo, bojiš da će tvoji glasači saznati da te je žena tako brzo napustila.

- Znaš vrlo dobro da nisam to hteo da kažem.

- A ako još saznaju i da sam izgubila bebu, to će biti loše po tebe, zar ne?

- Ria, sve to nema veze sa mojim položajem.

- Onda je sigurno u pitanju besplatan seks.

- Šta? - povikao je. Do sada se uspešno obuzdavao, ali, ovo je bilo previše.

- Pa, naravno! Zašto bi se izlagao trošku da izvodiš Lizu ili neku drugu svako veće, kad možeš da imaš kod kuće besplatnu ljubavnicu.

- Nisam primetio da ti to smeta.

- Nije mi smetalo do sada. Ali, moram ti reći da sam se zasitila za ovih šest nedelja.

- Šta misliš, ko sam ja? Pećinski čovek? Misliš li da sve ovo radim zbog seksa? Ha! Ne laskaj sebi! Imao sam ja toga dosta, i to besplatno, i pre Božića! Nije mi to bilo prvi put da sa nepoznatom ženom provedem noć. A bilo je i boljih!

Ria se osećala kao da je ošamario, ali nije dozvolila da se to primeti. Upitala je:

- Pa, zašto onda želiš da ostaneš sa mnom?

- Da sačuvam svoj obraz. Ostani sa mnom dok me zvanično ne izaberu. Ako tada budeš želela da ideš, idi. Neću ni pokušati da te zaustavim. Mislim da mi toliko duguješ.

Riu je i snaga i ljutnja napustila u istom trenutku. Odsutno je preturala po koferu.

Ovo ju je bolelo više nego išta do sada. Njihov brak je bio promašaj. Ona se zaljubila u njega za proteklih šest nedelja. Ali, on u nju nije. Bio je ljubazan, zabavan i tolerantan samo zbog bebe. Bio je nežan prema njoj samo zato što je nosila njegovo dete. Njegova posesivnost nije imala nikakve veze s njom lično.

A odlično su se slagali u krevetu.

Tražila je od njega da prizna i legalizuje dete i on je to učinio. Zbog toga su se i venčali. Pa ipak, učinio je i više od toga: pružio joj je osećaj da je voljena žena.

Sada je trebalo da mu uzvрати. Njegova karijera zavisi od njegovog ugleda u javnosti. Ona ga je uvukla u ovaj brak, praveći pri tom najmanju moguću buku. Na njoj je bilo da ga i izvuče iz njega na isti način.

Ali, dokle će moći da se pretvara da je voljena supruga? Kada će on otkriti da se ona zapravo ne pretvara? Koliko još ima do njegovog zvaničnog stupanja na dužnost? Nekoliko nedelja? Mesec dana?

Pretpostavljala je da može da izdrži toliko.

Pa ipak, ono što je konačno ubedilo, bila je činjenica da nikako ne može da se navikne na misao da ga ostavi. - U redu, Tejlоре. Ostaću.

- Želiš li još kafe, Frida?

Tejlor se nagnuo da naspe svojoj tašti još jednu šolju. Gospođa Levinder mu se nasmešila:

- Razmazićeš me!

- To mi je i cilj. Trudim se da ostavim dobar utisak. Robert i Frida Levinder su se nasmejali njegovoj razoružavajućoj iskrenosti.

Ria ih je posmatrala. Dan je prevazišao njena očekivanja.

U trenutku kada ih je tog jutra ugledala na vratima, želela je da im se baci u zagrljaj i da se dobro isplače. Ali se obuzdala. Bila je odlučila da im ne kaže ništa o svojoj trudnoći. Sve je ionako bilo gotovo, nije bilo razloga da ih uznemirava. Ipak, bilo joj je teško da ceo dan glumi srećnu nevestu.

Tejlor je bio zaslužan za to što je dan protekao tako mirno. Rii je postalo jasno kako je izabran za gradonačelnika. Bio je rođeni političar. Uspeo je čak i nju da ubedi da mu se sviđaju njeni roditelji i da on želi njima da se svidi. Ako je to bila gluma, onda je on bio sjajan glumac.

Isto tako, bio je i savršen suprug. U toj ulozi, nije mogla da mu nađe ni najmanju zamerku. Sem činjenice da je to bila uloga.

Posle one svađe u petak popodne, Ria je spavala ceo dan. Tejlor joj je doneo večeru u krevet i ona je opet zaspala. Kada se sledećeg jutra probudila, zatekla ga je kako spava na sofi u dnevnoj sobi. Grizla ju je savest što ga je izbacila iz vlastitog kreveta, pa je htela da se iskupi spremanjem doručka, ali joj on to nije dopustio. Ceo dan je mazio i tetošio.

U nedelju ujutru, pre nego što su stigli njeni roditelji, Ria je pročitala reportažu Delie Star.

- Ovde nema ništa o bebi - primetila je.

- Postarao sam se o tome.

- Kada?

- Zvao sam je iz bolnice. Znao sam da nećeš želeti da bilo kome objašnjavaš šta se desilo.

- Hvala ti, Tejlоре.

Ispružila je ruku i stavila mu je na rame. On je spustio svoju ruku preko njene.

I tako su nastavili da glume srećan par pred njenim roditeljima. Sve je to polako počelo da joj ide na živce. Nije joj dopuštao da podigne ništa teže od kašike. Jednom mu je prigovorila da prestane da izigrava budalu. Ali, on nije prestao.

Stalno je bio u njenoj blizini, dodirivao ju je, grlio... Jednom ju je čak, bez ikakvog vidljivog razloga, nežno poljubio. Osetila je kako su joj se zažarili obrazi, pre nego što se setila da su njegova navodna osećanja samo deo predstave.

- Ria, jesi li čula šta sam rekao?

Ria se trgnula iz svojih misli i shvatila da je sve troje radoznalo posmatraju.

- Oprosti. Šta si rekao?

Tejlor se u trenutku našao kraj nje.

- Jesi li dobro?

- Odlično sam. Samo sam se zadubila u misli. Hoćeš li ponoviti šta si rekao, tata?

- Rekao sam da mi je drago što se nisi udala za onog ukočenog Gaja. Kako-li-se-zvaše...

- Nisi samo ti srećan zbog toga, Roberte - rekao je Tejlor, prebacivši ruku preko njenog ramena.

Frida je rekla:

- Mislim da sada mogu da ti kažem, Ria, da se meni i ocu nikad nije dopadao Gaj. Tejlor ti mnogo više odgovara. I mislim da je baš romantično što ste se sreli na Božić.

- Jeste - odgovorila je Ria.

- Izgleda da je sudbina htela da baš tada otputujemo u London - dodao je njen otac.

Tejlor je stavio ruku na grudi i teatralno rekao:

- Onda ću zauvek zahvaljivati sudbini. Svi su se nasmejali. Frida je rekla:

- Ipak, voleli bismo da smo bili na vašem venčanju. Bilo je tako iznenada. Žao mi je što niste imali crkveno venčanje i sve ostalo.

- Mama, ja... Tejlor ju je prekinuo:

- Ja sam za sve kriv. Planirali smo venčanje od one noći kad smo se upoznali. Kada sam konačno ubedio Riu da se uda za mene, želeo sam da to obavimo što pre da ne bih svojim političkim protivnicima pružio priliku da oko toga pletu intrige. Osim toga, moram priznati da smo bili malo sebični. Nismo želeli da našu radost delimo.

Gospođa Levinder je trepnula da ne bi zaplakala.

- Ria je srećna što je pronašla čoveka kao što si ti, Tejlоре Mek Kenzi.

Robert je uhvatio za ruku.

- Krajnje je vreme da pođemo. Ako počne da plače, niko je neće zaustaviti. Osim toga, čeka nas duga vožnja.

Dok su se opraštali, Ria je pustila Tejlora da obećava ono za šta je znala da se nikada neće ispuniti: da će otići u posetu njenim roditeljima i dopustiti im da ih upoznaju sa svojim prijateljima.

Istog trenutka kada su gospodin i gospođa Levinder otišli, Riini nervi su popustili. Zalupila je vrata i rekla:

- Nisi morao da preteruješ.

- Mislim da sam ih ubedio da sam pravi čovek za njihovu kćerku. - O, jesi! I te kako!

Pa, zašto se onda žališ?

- Mogao si da budeš malo manje ubedljiv. Šta će oni misliti kad budu čuli da smo se razili? To će ih šokirati. Nisi morao da budeš tako prokleta savršen!

- Izvini, molim te! Drugi put ću pokušati da imitiram uštogljenog Gaja.

- Oni njega nisu ni poznavali.

- Poznavali su ga dovoljno da bi zaključili da im se ne sviđa. Ali, tebi se i te kako sviđao!

- Jeste!

- Koliko dugo si bila s njim? I šta li to ima na njemu kad je uspeo tako da te zaludi? Ili možda ne treba to da pitam?

- Ne treba da pitaš!

Tejlor se okrenuo prema vratima.

- Idem na trčanje.

Čim je čula kako se vrata zatvaraju, Ria je osetila koliko je umorna. Iscrpilo je nastojanje da izgleda srećna i zdrava. A pokušaj da sakrije od Tejlora svoja osećanja sasvim je dotukao.

Da ga je bar mrzela, da joj je on ikada pružio priliku da ga zamrzi! Tada bi za nju pretvaranje da ga voli bilo zanimljiva igra. A ovako... Stalno je morala sebe da podseća na to da nežnosti koje razmenjuju ne znače ništa.

Kada se vratio, Ria je već bila u krevetu. Napravila se da spava. Trenutak kasnije, čula je tuš.

O, bože, kakvu li je zbrku napravila!

Pokušala je da utiša svoje jecanje, ali je on ipak čuo. Prišao je krevetu.

- Ria, šta je bilo? Jesi li dobro?

- Da, dobro sam.

Pokušala je da obriše suze, ali je on već bio kraj nje. Uzeo joj je glavu u ruke.

- Ti plačeš!

- Kao i protekla tri dana. Ranije nikad nisam plakala. Sada ne radim ništa drugo.

- To je normalno. Doktor me je upozorio da ćeš biti uznemirena još neko vreme.

Tejlor nije imao na sebi ništa sem peškira. Kosa mu je još bila vlažna. Jasno su se ocrtavali mišići na njegovim grudima i rukama.

Ria je poželela da ga poljubi. Želela je da upije kapljice vode koje su se zadržale na njegovoj koži. Ali, pošto to nije mogla da učini, opet je počela da plače.

- Šta je bilo? - Tejlor je legao pored nje i uzeo je u zagrljaj. - Žao mi je što sam vikao na tebe. I za mene je ovo bio težak dan.

- Nije trebalo da ti to priredim.

- Ja sam sam sebi to priredio, zar se ne sećaš? I nisam mislio ono što sam rekao o Gaju. Zapravo, mislio sam, ali nisam želeo da te povredim.

Bio je iskren, ali je govorio potpuno pogrešne stvari. Iznenada, Ria je osetila apsurd svog položaja i počela je da plače i da se smeje u isto vreme.

- O, napravila sam takvu zbrku od svega!

- Od čega?

- Od tvog života.

- Kako to misliš?

- Tejllore, zar ti nije palo na pamet da je trebalo da sačekam još nekoliko nedelja? Tako ti uopšte ne bi bio upetljan.

On joj je brisao suze.

- Izgubila bih bebu i ti ne bi ni znao šta se događa. Ali, ne! Ja sam morala da se proguram u tvoj život i nateram te da se oženiš! Zapravo, uopšte nije trebalo da dozvolim da ostanem u drugom stanju.

- Možda nije trebalo tada. Sve se desilo suviše brzo.

- Izgubili smo glave. Nismo razmišljali.

- Da, ali, bio je i drugi put. I treći. - Stavio je ruku na njenu glavu i milovao joj je kosu. - Ni tada nam nije pala na pamet odgovornost.

Bio je u pravu. Njihova tela su jednostavno tražila jedno drugo, i ...Ria je odlučila da promeni temu:

- Nema nikakvog smisla da se podsećamo Božića.

- A šta je sa našim medenim mesecom?

- Medeni mesec?

- Pa, ove poslednje tri nedelje. Zar nismo svaku noć vodili ljubav?

- Jesmo.

- A o jutrima i da ne pričamo! Nije ni čudo što si izgubila bebu! - To nema nikakve veze, Tejllore! Osim toga, ti nikada nisi bio grub.

- Nisam te nikada povredio?

- Naravno da nisi!

Spustila je glavu na njegovo rame i zagrlila ga.

- Brinuo sam se. Kada si izgubila bebu, pomislio sam da sam ja možda kriv.

- Eto, na to sam mislila. Nije trebalo da te uplićem u to. Samo ćeš imati mrlju na karijeri.

- Naš brak ni izdaleka nije uticao na moju karijeru, koliko je uticao na tvoju.

- Već sam ti rekla da bih i onako napustila posao.

- A ja sam tebi rekao da je naš brak samo dobro došao mom imidžu.

- Ali je mnogo uticao na tvoj odnos s Lizom.

- A šta je s tvojom vezom?

- Iskreno?
- Iskreno.
- Veza sa Gajem nije nikuda vodila.

Poželela je da i on isto to kaže o vezi s Lizom, ali on nije ništa rekao. Poželela je da može da odbije njegovu utehu, ali nije mogla. Osetila je da je zaslužila taj luksuz da je on zagrlji, posle svega što joj se desilo. Uživala je u bliskosti s njim i želela je da to traje što duže.

- Tejllore, šta si uradio sa svim onim knjigama?
- Knjigama o bebama? - Da.
- Sklonio sam ih da ih ne vidiš. Mislio sam da bi te mogle uznemiriti.
- Hvala ti.
- Tvoji roditelji su sjajni. Mnogo ličiš na majku.
- Ja sam usvojena.
- Ne mislim fizički, već po ponašanju i naravi. A sviđa mi se i tvoj tata.

- Je li sličan tvom?
- Nije. Mada su istih godina.

Pogledao je. Osetila je toplinu koja je prostrujala njenim telom. To je bio znak da je preživela krizu i da još uvek postoji. Prvi put se, za poslednjih nekoliko dana, osetila živom. Ni Tejlor nije bio imun na to. Udaljio se od nje.

- Bolje da te ostavim da spavaš. Ustao je.
- Laku noć, Ria.
- Tejllore - rekla je Ria i ispružila ruku ka njemu. On se okrenuo i pogledao je.
- Neću moći da zaspim ako budem mislila o tome kako je tebi neudobno na onoj sofi... Zapravo... Htela sam da kažem da je u redu ako želiš da spavaš ovde.

- Ovde? U istom krevetu s tobom?
- Da. Ništa se ne može desiti, zar ne?
- Ne može.
- Pa, zašto bi nam onda bilo neudobno?

Oboje su pomislili da spavanje u istom krevetu može biti još neudobnije. Ali, ništa nisu rekli o tome.

- Pa, ako tako misliš...

- Mislim.

Ria se pokrila i zatvorila oči. Čula je kako je peškir pao na pod. Pomislila je kako on leže nag u krevet kraj nje. Od te misli, srce joj je brže zakucalo. Pazila je da ga ne dodirne ili da mu se suviše ne primakne. Bila je napeta i nije mogla da zaspi. Kada ga je čula kako je zove iz tame, gotovo da je poskočila.

- Molim?

- Ria, strašno mi je žao zbog bebe.

Osetila je kako njegova ruka traži njenu. Instinktivno mu ju je pružila i on je čvrsto stegao.

- I meni, Tejllore. Užasno mi je žao. Posle pauze, Tejlor je rekao:

- Ti ćeš verovatno imati drugu bebu jednog dana.

- Da, verovatno. A i ti ćeš.

- Možda.

Oboje su shvatili da im je lakše da prebrode tugu zajedno. Zato su njihove ruke ostale spojene.

* * *

- Ria?

- Hmm?

Ria se pospano okrenula prema svom suprugu, koji je zagrlio. Pomilovao je po licu i poljubio. Ona je volela te jutarnje poljupce, pa je zadržala svoje usne na njegovim. Pripila se čvršće uz njega. Bio je topao. Otkopčao je njenu spavaćicu i pomilovao je po grudima.

- Tejllore!

- Hmm?

- Ništa, samo volim zvuk tvog imena.

- Želim te, mala.

Poljubili su se. Ria je uskladila pokrete i milovanja sa njegovim. Osećala je njegove usne svuda po svom telu. Obuzeo je vreli talas strasti. Želela je da oseti njegovo čvrsto telo, želela je da joj on priđe još bliže, da se utopi u nju i u njihov zajednički ritam...

Odjednom se sasvim razbudila.

- Tejllore!

- Da, draga, da - prošaputao je.

Nije više mogao da čeka. Nije ni morao, sa njom nije nikada morao da čeka, oni su želeli isto, imali su isti ritam... - Tejlоре!

- Hmm? Ljubio je.

- Mi vodimo ljubav!

- O, da, znam, mila.

Ona ga je uhvatila za kosu i povukla mu glavu unazad. On ju je pogledao i razbudio se. Pomaknuo se u stranu i pogledao je bez reči. Ona je pokušala da dovede u red svoju spavaćicu. Izgledala je kao junakinja iz nekog starog romana: poželjna i zabranjena. Tejlор je ustao i, gundajući, pošao u kupatilo.

* * *

- Zapravo, ništa se nije desilo. Nisi se bio ni probudio. Znam da nisi nameravao to da uradiš.

Ria mu je, pola sata kasnije, gotovo stidljivo pružila solju kafe. Tejlор je otpio gutljaj, opekao jezik na kafu i rekao:

- Ne želim da govorim o tome.

- Samo ne želim da misliš da ja mislim da si to namerno uradio.

- Nisam to namerno uradio.

- Pa, to i ja kažem.

- Zašto onda vičeš?

- Nisam vikala, dok ti nisi počeo da vičeš.

- Čuj, kada se momak probudi i u svom krevetu zatekne polugolu curu...

- Ja nisam „cura“! Ja sam tvoja žena.

- Pa, ja sam se i ponašao tako. Ne možeš me za to kriviti.

- Ne krivim te.

- S tobom se ne vredі raspravljati, Ria. Zakasniću!

Uzeo je svoj sako i tašnu i izjurio, zalupivši vratima. Trenutak kasnije, provirio je ponovo i doviknuo:

- Nemoj da se baviš planinarenjem danas, ili da radiš slične gluposti. Odmaraj se!

Zatim je ponovo zalupio vrata.

Uopšte nije morao da joj govori da se odmara. Ria i nije bila u stanju da bilo šta radi. Nijedna misao joj se nije zadržavala u glavi. U njoj je vladala potpuna zbrka, koju nije mogla da opravda čak ni gubitkom deteta. Zapravo, fizički se osećala sasvim dobro.

Ono što ju je preokupiralo, bio je njen nazovi brak. Ako se ovo nastavi, ona i Tejlora će se na kraju poubijati. Ili će bar poželeti to da učine.

Ona se zaljubila. Nije mogla da podnese da živi s čovekom koga voli i da svaki čas čeka da se njen brak raspadne. Trebalo bi da napravi rez, da zatvori ovo poglavlje svog života. I on je toga morao postati svestan. Uostalom, njegova karijera nije više mogla biti dovedena u pitanje. Novine su svaki dan bile pune hvalospeva na njegov račun.

Odlučivši se, Ria ga je dočekala s posla rečima:

- Tejlora, odlučila sam da odem.

- Kuda da odeš?

- Kući. Odlučila sam da se odselim.

- Zašto?

- Zato što ne mogu da živim u čistilištu. Treba da se preselim, pošto ću to ionako na kraju uraditi. Moram da se sredim i da počnem da radim da bih prebrodila krizu. Potreban mi je duševni mir.

- Odlaziš zbog onog što se jutros, desilo, zar ne? Ria je ćutala.

- Zar ne?

- Dobro, kad hoćeš: da!

- Ria, da li me se plašiš?

- Ne, Tejlora. Rekla sam ti jutros: znam da si bio nesvestan onog što činiš.

- I ne misliš da sam hteo da te iskoristim?

- Ne. Ja sam te zamolila da ostaneš kraj mene i ti si ostao. Ali, izgleda da mi ne možemo da budemo prijatelji, Tejlora. Fizička privlačnost među nama je suviše jaka. Ako ostanemo zajedno, svađaćemo se stalno, kao što smo se svađali jutros. Ne želim da se to desi, a mislim da ni ti ne želiš. Zato je najbolje da odem.

- Nemoj da ideš!

Njegov glas i njegove oči su je preklinjale.

- Moram.

- To što si izgubila bebu ne znači da moja odgovornost prema tebi prestaje. Želim da se brinem o tebi dok se ne uverim da si se oporavila.

Ria je pokrila lice rukama i progutala jecaj. Želela je da se on brine o njoj, ali iz ljubavi, a ne iz osećaja odgovornosti.

- Ne znam šta da radim - rekla je.

- Kunem se da te neću dotaći ako ostaneš. Čak ni prijateljski. Ona ga je pogledala s nevericom.

- U pravu si. Zašto da se zavaravam? - rekao je za sebe.

Ria se razapinjala između svoje želje da ostane i potrebe da ode. Previše ga je volela i za jedno i za drugo. Kako da ga napusti kad je tako čežnjivo gleda? A, opet, kako da ostane, kad to samo produžava agoniju?

- Šta predlažeš? - upitala ga je. - Da nastavimo da živimo zajedno i izmenjujemo seksualne usluge dok to tebi odgovara?

- Ne - odgovorio je Tejlor, isto tako oštro - predlažem kompromis: ostani, a naš odnos će biti čisto platonski. Nema zajedničkog kreveta, niti bilo čega sličnog.

- To smo već probali. Nije išlo.

- Ovoga puta će uspeti.

Nije mogla da odoli njegovom ubeđivanju.

- Jedno od nas će morati da spava na kauču.

- Ja ću. Ja sam onaj koji insistira na tome da ostaneš.

- Ako odlučim da ostanem, zahtevam da i ja spavam na kauču.

- Dopusti mi da budem kavaljer!

- Uh, u redu! Koliko još ima do tvog naimenovanja?

- Oko šest nedelja.

- Uh! Valjda ću izdržati.

- U redu! Dogovorili smo se, znači! Baš mi je drago što smo se sporazumeli kao odrasli ljudi. Evo ruke!

Bio je to prljav dogovor, ali Ria je ipak pružila ruku.

VIII

- Kako ti se sviđa? - upitala je Ria svog supruga.

- Ti si genije.

Bio je to Tejlorov komentar na njenu novu kancelariju. Već dve nedelje je samostalno radila. Počela je i da zarađuje, što je bilo pravo osveženje za njen račun u banci. Tejlor, joj je, istina, ponudio svoju pomoć, ali je ona to odbila. Pošto je njihov brak inače dobro funkcionisao, dozvolio joj je taj mali hir.

Ugasila je svetlo i zaključala kancelariju, a zatim su pošli do njegovih kola.

- Jesi li gladna? - upitao je Tejlor.

- Ne, samo sam umorna. Jedva čekam da stignem do kreveta!

- Da, i ja.

U proteklih mesec dana, Ria i Tejlor su naučili da žive u platonskom odnosu. Delili su kućne poslove, ideje, probleme, pastu za zube. .. Delili su sve, osim kreveta. Čak i razgovor o seksu je bio zabranjen. Možda su baš zato stalno mislili na njega.

- Težak dan? - upital je Ria.

- Kao i obično.

Do sada je Ria već naučila da prepoznaje njegova raspoloženja i shvatila je da ga nešto muči.

Kada su stigli kući, otišla je u kupatilo da se presvuče. Tejlor je nabavio novu, udobniju sofu za dnevnu sobu i uporno je spavao na njoj. Odbijao je da je povremeno ustupi Rii, baš kao što je ona odbijala njegovu finansijsku pomoć.

Svako veče, ona je prva odlazila u kupatilo, a zatim u krevet. Posle toga bi on odlazio u kupatilo i odmah zatim napuštao spavaću sobu.

Večeras nije tako učinio. Kada je izašao iz kupatila, pošao je prema krevetu. Ria je zadrhtala kada ga je ugledala. Ponekad se pitala da li je Bog načinio njegovo telo da bude uzor savršenstva.

- Da li bi bila tako dobra da me namažeš ovim? - upitao je, pokazajući tubu s kremom.

- Svakako. Sedi ovde! - pokazala je na ivicu kreveta. - Gde da te namažem?

- Mogu li da biram?
- Možeš. Ali, razmisli dobro! U ovoj kremi ima mentola.
- U tom slučaju, namazi mi desno rame.

Riine ruke su drhtale dok je istiskivala kremu iz tube. Njena kolena su bila priljubljena uz njegovu butine. Koža mu je bila glatka i meka. Žudela je da dodirne njegove mišiće.

- Jesi li nategao mišić?
- Verovatno. Vežbao sam danas posle posla.

Masaža nije na njega delovala relaksirajuće. Mišići su mu se napinjali i grčili pod njenim prstima.

- Sigurno si preterao s vežbanjem.
- Možda. Trudim se da se dobro umorim u teretani, kako ne bih došao kući želeći...

Ria je povukla ruke kao da se opekla.

- Tejllore? - Da.
- Možeš da ideš kod nekog drugog. Okrenuo se.
- Molim?

Nije ni znala da će joj biti tako teško to da kaže:

- Ne očekujem da mi budeš veran.
- Otkud znaš da sam ti veran?

Pitanje je potpuno zbunilo. Osećala se kao da joj je udario šamar.

- Ne znam. Jesi li?
  - Biće dovoljno da me pogledaš, pa da znaš odgovor na to pitanje.
- Ria je osetila radost.

- Razumeću ako, pa, znaš, ako odeš nekoj drugoj ženi.
- To nije tako jednostavno.
- Nekada ti je bilo jednostavno.
- Tada nisam bio oženjen.
- Pa, nisi ni sada. Bar u tom smislu.
- Da, ali, to je naša mala tajna, zar ne?
- Sigurna sam da ima mnogo žena kojima ne smeta što si oženjen. - I ja sam siguran. Ali, meni smeta.
- O, da, naravno. Bojiš se da se ne kompromituješ.

Naglo je ustao, uzeo joj tubu s kremom iz ruke i izišao iz sobe, bez osvrtnja, promrmljavši samo:

- Hvala.

Pet minuta kasnije, Ria je stajala na vratima dnevne sobe. Kada je ugledao, Tejlora se nije pomakao, mada mu je jedan mišić u vilici zaigrao.

- Mogu li da uđem?

- Zašto?

- Da se izvinim.

On je samo ravnodušno slegnuo ramenima. Ria je bosa prešla preko sobe i sela na ivicu sofe.

- Nisam želela da te razljutim.

- Misliš li da treba da obilazim noćne klubove i barove da bih pokupio neku žensku? To nije tako jednostavno kad si oženjen i treba da budeš izabran za gradonačelnika.

- Mislila sam da postoji neka žena koju poznaješ od pre i kod koje možeš da odeš. Liza, na primer.

- To ne bi išlo. Ona ne govori sa mnom.

- Viđaš se snjom?

- Ponekad je sretnem.

Zašto nije naučila nešto od Pandore, i ostavila kutiju zatvorenu? Neprijatno se iznenadila. Zaključila je da je Tejloru palo na pamet da se vidi s Lizom. Samo, ona to nije htela.

- U svakom slučaju mi je žao. Nisam htela da te uznemirim. Plave oči su je pogledale.

- Ne idem kod neke druge žene, zato što ne želim neku drugu ženu.

Ria je morala da zatvori oči na trenutak da bi odoljela iskušenju da ga poljubi. Ne, ne srne to da uradi! On se držao dogovora, ne sme ga ona prekršiti!

Pogledala ga je opet.

- Još nešto te muči, Tejlora, zar ne? Želiš li da o tome popričamo? - Ne, ne želim! - Pogledao je u tavanicu. Pošto ona nije odlazila, nastavio je nevoljno: - Pozvani smo da prisustvujemo kao počasni gosti otvaranju novog krila Prezbitarijanske bolnice. Znaš li za šta služi to novo krilo?

- Za bebe.

- Oprosti, Ria. Nisam želeo da ti to kažem, ali sam se bojao da ćeš saznati na neki drugi način.

- Hoćemo li ići? - Ne.

- Ali, Tejllore, mi moramo! Prirodno je da ti budeš tamo, a i ja, kao tvoja žena. Javnost to od tebe očekuje.

- Ja sam možda sluga javnosti, ali ne i rob.

- Oko toga će se dići veliki publicitet. Ti treba da budeš tamo, Tejllore!

- Ne. Ne volim što moram da ih odbijem, ali ne želim da tebi, da nama, tako nešto priredim.

- To će za mene biti dobra terapija. Moraš se vratiti u sedlo, bez obzira što te je konj pre toga zbacio.

- Jesi li sigurna?

- Sigurna sam.

Duga tišina je pala među njih. Ćutali su. Delili su taj zajednički trenutak. Najzad se Tejlor podigao na lakat i poljubio je. Vratio se na jastuk i rekao:

- Bolje idi u krevet, Ria. Laku noć.

- Laku noć - rekla je Ria bez daha i izašla iz sobe.

* * *

Ria se osećala kao da se sprema na pogreb. Želela je da izgleda dobro, ali nije znala zašto. Kada je ušla u dnevnu sobu, gde je Tejlor čekao, on je pogledao i rekao:

- Izgledaš fantastično.

- Hvala. Da nisam preterala?

- Ni slučajno. Znaš da mi se sviđaju ti biseri.

Bila je to nevina opaska na njihovu ne tako nevinu prvu bračnu noć, kada ga je sačekala u krevetu, a na sebi je imala samo svoju bisernu ogrlicu.

Da bi prikrila nelagodnost, Ria se okrenula da potraži svoju tašnu. Tejlor se dao u potragu za ključevima od kola. Dok su se vozili, pokušali su da razmene nekoliko rečenica, ali im to nije pošlo za rukom, pa su najzad odustali.

Kad su stigli pred bolnicu, Tejlor je rekao:

- Još možemo da odustanemo. Dovoljno je da kažem da se ne osećas dobro.

Ria se zaista nije osećala dobro.

- To spada u moje dužnosti supruge budućeg gradonačelnika. Hajdemo!

Izgledali su kao savršen par kada su ušli u bolnički hol. Svi su ih pogledali sa divljenjem. Foto-reporteri su imali pune ruke posla. Među novinarima je bila i Delia Star, koja je jedina znala kroz kakvu agoniju oni prolaze. Kada je Ria presekla ružičastu vrpcu, svi su aplaudirali.

Tejlora su zamolili da se slika sa prvom ženom koja se porodila u novoj bolnici. Pošli su niz hodnik.

- Ponosan sam na tebe - šapnuo joj je Tejlor - divna si. Izdrži još samo malo.

Ponosna majka je bila sasvim mlada i posebno se doterala za ovu priliku. Kada su fotografi završili, ona je upitala Riu:

- Imate li vi dece.

Ria je uhvatila Tejlora za ruku.

- Ne! U braku smo samo nekoliko meseci.

Tejlor je odgovorio na njen stisak, stavivši joj ruku oko struka. Dodao je:

- Ali planiramo da ih imamo uskoro.

- Toplo vam to preporučujem. Jeste li videli moju Dženifer?

- Dženifer? - upitala je Ria slabim glasom.

- To je ime naše kćerke.

- Ne, nismo još bili u sobi za bebe.

- Upravo smo se tamo uputili - rekao je upravnik bolnice. - Molim vas, pođite za mnom.

- Izvinite nas na trenutak - rekao je Tejlor i odveo Riu u stranu.

- Dobro sam - rekla mu je Ria.

- Bleda si.

- To je zbog neonskog svetla.

- Ria, dopusti da te izvedem odavde.

- Ne, Tejlоре, molim te.

- Nešto nije u redu? - upitao je direktor bolnice sa pristojne razdaljine.

- Sve je u redu - rekla je Ria i uzvratila mu osmehom. - Tejlor me samo moli da ga podsetim da Dženifer i njenoj majci pošalje buket cveća.

- Kako je to pažljivo! - rekao je neko od njihovih domaćina.

- To je jedan od razloga zašto sam se udala za njega.

Ria je uhvatila Tejlora pod ruku. On je njene hladne prste pokrio svojim. Dok su se približavali sobi za bebe, osetio je kako ga Ria sve više steže za ruku. Prišli su staklu iza koga je jedna sestra držala u rukama bebu.

- To je Dženifer, naša prva beba - rekli su im.

- Mogu li da je uzmem?

Riina molba je izazvala zabunu kod osoblja. Tejlor je izgledao kao da je progutao celo jaje. Jedan fotograf je rekao:

- To bi bila sjajna fotografija!

Posle kraće konsultacije, Riu su uveli iza stakla. Tejlor se osećao kao u poseti zatvoreniku. Mogao je da je vidi, ali nije mogao da je dodirne i da joj pruži podršku. Ona je sebi prepisala ovu terapiju, a on je mogao samo da bespomoćno posmatra.

Ria se nasmešila sestri i pažljivo uzela bebu iz njenih ruku. Zatim se spustila u stolicu.

Foto-aparati su škljocali, ali Tejlor na njih nije obraćao pažnju. Čuli su se komentari i izjave, ali nisu dopirali do njegove svesti. Njegova pažnja je bila usmerena na njegovu ženu koja je, svojom levom rukom na kojoj je nosila burmu, pridržavala bebinu glavu.

- Baš je hrabra!

Tejlor je prepoznao glas Delie Star i klimnuo glavom.

- Jeste - rekao je ponosno.

Setio se kako je izgledala onog dana kad je ušla u njegovu kancelariju da mu kaže da čeka bebu. I sada je izgledala tako: sigurno i samopouzđano. Ali, on je znao koliko se ona zapravo muči.

Beba u njenom naručju je prestala da plače, i Ria se nasmešila. Bio je to osmeh čiste radosti. Porazgovarala je sa sestrom, ne skidajući pogled sa bebe. Zatim je razmotala ćebence i pogledala bebine nožice.

Stipnula ju je za obraz. Pre nego što je vratila sestri, otvorila je malu pesnicu i u bebin dlan utisnula poljubac.

Zaplakala je tek kad su stigli kući.

* * *

Iako još nije bilo ni podne, Tejlor je vozio pravo kući. Pre odlaska, Ria se sa svima rukovala i svima osmehnula. Ali, za vreme vožnje je sedela nepomično i ćutala.

Kada su ušli, on joj je prišao. Ria nije izdržala:

- Zagrlj me, molim te.

- Ne moraš da me moliš. Tek tada je zaplakala.

Tejlor joj je skinuo šešir s glave, raspustio njenu gustu kosu i zavukao prste u nju. Stavio je njenu glavu na svoje rame i čvrsto je zagrlila. Jecaji su potresali njeno telo. Suzama je natapala njegovu košulju.

Kada se malo smirila, on je podigao i odneo u spavaću sobu. Spustio ju je pored kreveta i otkopčao joj haljinu. Postupao je prema njoj kao prema detetu. Okrenuo je prema sebi i stavio joj ruke na ramena, prisilivši je da sedne. Spustio se na kolena i skinuo joj cipele.

Zatim je skinuo svoju košulju. Ostao je samo u pantalonama. Legao je na krevet i povukao Riu pored sebe.

Ona je stavila glavu na njegove grudi. On je zaštitnički obavio ruke oko nje.

- Pričaj mi.

- Bila je divna - prošaputala je Ria.

- Nijedna tek rođena beba nije divna.

- Ova jeste.

- Neverovatno je kako je mala.

- Majušna. Mislim da nisi mogao da vidiš njena stopala, ali ona su sasvim mala. I prstići, skoro providni.

On je uzeo njenu ruku i poljubio je u dlan.

- Kakav je osećaj kad je dodiruješ?

- Koža joj je sasvim meka, ali nekako suva. Pitala sam sestru i ona mi je rekla da je to normalno.

- To nisam znao. Još?

- Srce joj brzo kuca. Možeš videti kako se grudni koš pomiče. I veoma je topla. Zato ih ne pokrivaju previše. Njihov metabolizam je bolji od našeg.

Tejlor je osetio kako je njegovo telo vrelo. Imao je najčistije motive, ali Riina blizina je nepogrešivo delovala na njega.

Osećao je kako se njeno telo pripija uz njega i poželeo da ga gleda. U sledećem trenutku je poželeo da skrene pogled. Svaki put kad bi je pogledao, poželeo bi da je poljubi i zagri.

Trudio se da skrene svoje misli, ali u maštu su mu se stalno vraćale iste slike. Osetio je pod prstima meku svilu njenog veša.

Ria je verovatno postala svesna njegovog uzbuđenja. Pokušala je da se odvoji, ali je on zadržao.

- Treba da se presvučem i odem na posao - rekla je.

Da je bila malo odlučnija, on bi je pustio. Ali, u njenom glasu se osetilo da zapravo ne želi da ode.

- Kao budući gradonačelnik, dajem nam slobodan dan. Ostaćemo kod kuće.

- I šta ćemo raditi? - Ovo.

- Žalićemo za bebom koje nikad nije ni bilo?

- Ti se još nisi sasvim oporavila od toga.

- Osećam se užasno sebično, Tejlore. Na kraju krajeva, hiljade žena u svetu svakoga dana doživljava to isto.

- I osećaju se isto kao ti, ako im je i malo stalo do bebe.

- I do bebinog oca.

Podigla je glavu i pogledala ga.

- Većina muškaraca u tvojoj situaciji bi osetila olakšanje posle pobačaja.

- Ria!

- Oslobodila sam te udice.

- Nisam se osetio tako. I ja sam želeo tu bebu, Ria. Suze su joj opet potekle.

- Jesi li je stvarno želeo?

- Mnogo.

- Pitam se da li je bila dečak ili devojčica kao Dženifer.

- Nemoj, Ria.

- Da li smo izgubili balerinu ili sportistu, političara, naučnika ili umetnika?

- Nemoj, nemoj!

Okrenuo je na stranu i legao preko nje.

- Poludećemo ako budemo tako razmišljali. Poljupcima je skupljao suze sa njenih obraza. - I ja ću poludeti ako te ne poljubim.

U početku je to bio nežan polubac. Njegove usne su tek dotakle njene. Udisali su dah jedno drugom. Zatim su njegove usne postale strasne i grublje.

Ona je zavukla prste u njegovu kosu.

- Tejlоре, Tejlоре, ljubi me dok bol ne prestane.

- Gde te boli?

- Svugde.

On je pokrio njeno lice poljupcima, svaki put se ponovo vraćajući njenim usnama. Zagnjurio je glavu u toplinu njenih grudi. Skidao je i ljubio svaki delić njenog tela.

- O, Tejlоре, prestani, to me... - Šta?

- Uzbuduje.

- Odlično.

- Ali, to nema smisla, ako nećemo...

- Pst!

Nastavio je da je miluje, dok iz nje nisu pokuljali uzvici olakšanja i zadovoljstva.

Još uvek je ležala drhteći, kada je osetila kako je on ustao s kreveta. Otvorila je oči i pozvala ga.

- Ne boj se, odmah ću se vratiti - rekao je i pomilovao je po kosi. Odrično odmahnuvši glavom, Ria je sela na ivicu kreveta. Privukla je Tejlora sebi, obgrlivši ga oko struka. Poljubila ga je nežno.

- Ria! - prošaputao je on.

Ria mu je polako otkopčala pantalone.

Ria je snažno pritisnula kočnicu i otvorila vrata od auta. Dok je izlazila, tašna joj je ispala iz ruke, otvorila se i ceo njen sadržaj se prosuo na pločnik. Na brzinu je sve pokupila i utrčala u kuću.

Telefon je zvonio. Ria se javila:

- Alo?

- Zdravo! - rekao je Tejlor. - Nešto si zadihana.

- Upravo sam ušla.

- Mislio sam da si se već vratila.

- I ja sam mislila da ću ranije stići, ali sam se zadržala.

Još pre petnaest minuta trebalo je da bude u njegovoj kancelariji.

Verovatno ga nervira što mora da je čeka, ali će joj oprostiti kad čuje zašto je zakasnila.

- Treba mi još pola sata.

- Zakasnićemo, Ria.

- Slušaj, idi bez mene, a ja ću ti se pridružiti kasnije.

- Ne volim to, ali mislim da ću morati.

- Oni te čekaju, ne mogu da počnu bez tebe i ne bi bilo lepo da zakasniš. Naći ćemo se u hotelu.

- Ne znam gde ću biti.

- Ne brini, pronaći ću te.

- Ako bude nekih problema...

- Ne brini, neće biti problema. Hajde, idi sada. Ne želim da zakasniš.

- Dobro, zdravo. Hej, Ria, šta te je zadržalo?

- Reći ću ti kad se vidimo!

Spustila je slušalicu pre nego što je on mogao još nešto da kaže. Večeras je značajan događaj. Tejlor Mek Kenzi treba da položi zakletvu za gradonačelnika. Posle toga je banket u najvećem gradskom hotelu.

Ria je utrčala u spavaću sobu, na brzinu se svukla, bacajući stvari na pod i otišla da se istušira.

Bila je kod svog lekara to popodne. On je kasnio zbog nekog hitnog slučaja i Ria je dva puta pročitala sve časopise u čekaonici pre nego što

je stigla na red. Ali, isplatilo se. Rekao joj je da je potpuno zdrava i da nema razloga da izbegava bračne odnose.

Ruke su joj drhtale dok je stavljala naušnice. Jedva je čekala da se vrate kući i da kaže Tejloru lepe vesti! Nasmejala se kada je pomislila na ono što će verovatno uslediti.

Posle onog podneva, oni su se trudili da jedno drugo ne dotiču. Ria je očekivala da će Tejlor opet početi da spava s njom u istom krevetu, ali se to nije dogodilo. On je nastavio da spava na sofi.

Često se pitala po čemu se njihovo vođenje ljubavi to popodne razlikovalo od ranijeg. Bilo je isto tako strasno kao i pre, ali je posedovalo i neki dodatni kvalitet. Neku snagu. Kao da su došli u fazu u kojoj je davanje važnije od primanja. Iza njihove strasti javljale su se neke emocije koje su ih plašile.

Trudili su se da održe rutinu zajedničkog života, a ispod površine je ključala neiskazana čežnja i neizrečena osećanja. Izgledalo je da neće još dugo izdržati tako. Sada više ne moraju.

Ria je bila sigurna da se sada više neće postavljati pitanje njihovog razdvajanja.

Obukla je istu onu haljinu koju je nosila za Božić, namirisala se Tejlorovim omiljenim parfemom i izišla iz kuće.

Mogla se zakleti da joj stopala ne dodiruju zemlju.

* * *

Većina gostiju je već napuštala apartman gde se održavao koktel i odlazila u veliku dvoranu u kojoj će biti servirana večera. Tejlor je na trenutak otišao u toalet. Kada je izišao, u apartmanu je ostala samo jedna osoba - Liza.

Izgledala je fantastično u pripijenoj crnoj haljini. Nasmešila mu se i rekla:

- Hoćeš li još jedno piće?

- Ne, hvala. Moram da požurim.

- Imaš li malo vremena? Već nedeljama nismo razgovarali.

- Izgledalo je da ti tako želiš.

- Misliš da nije u redu što sam bila pogođena kad si se iza mojih leđa oženio tom ženom?

- Njeno ime je Ria. I bio sam iznenađen što te je pogodilo moje venčanje. Zar nismo jedno drugom uvek davali slobodu da se viđamo s drugim ljudima?

- Da se viđamo, ali ne i da se ženimo.

Tejlor je bio političar i uvek je znao kad treba da se povuče. Pošao je prema vratima.

- Izvini, moram da idem.

- Tejlora, žao mi je - rekla je Liza, uhvativši ga za ruku. - Mislila sam da se razumemo.

- Razumemo se da među nama nema razumevanja. Pogledala ga je preko trepavica.

- Nisam ni znala koliko mi značiš dok te nisam izgubila. Nedostajao si mi.

- Jesam li?

Liza se pripila uz njega i stavila mu ruke oko vrata. Osetio je njene čvrste grudi na svojim prsima.

- Jesi, veoma. A znam i da sam ja tebi nedostajala.

- Kako to znaš?

- Ono što ti i tvoja žena radite u krevetu sigurno nije tako dobro kao ono što smo nas dvoje radili.

- Drugačije je - rekao je Tejlor obazrivo.

Ona se mazno pripijala uz njega i Tejlor nije mogao da obuzda svoje uzbuđenje.

- Zadrži svoju ženu - prošaputala je. - I ja sam imala muža i otkrila sam da brak nije za mene. Volim da sam slobodna. Ali, ti mi se sviđaš. Mnogo. Mi smo odrasli ljudi. Ne vidim zašto se ne bismo viđali kao pre. Pre nego što si napravio dete Rii Levinder.

- Ria nije trudna - rekao je Tejlor hladno. Liza se nasmejala.

- Sada nije, ali je bila. Zato ste se i venčali, zar ne? Otišao si s njom u krevet, jer si bio ljut što sam ja otišla na skijanje bez tebe. Je li tako bilo? Ali, ja ti opraštam, dragi! Ja najbolje znam koliko si nestrpljiv. Osim toga, lepo sam se provela sa učiteljem skijanja. Samo mi je žao što si se uhvatio u zamku. Jadni mali! Učinio si časnu stvar i oženio se. Ni za šta.

Tejlor je vrlo dobro znao da ne treba da naseda na Lizine provokacije. Da ne treba ništa da prizna, niti da se s njom raspravlja. Pa

ipak je ovaj monolog na njega delovao. Da li možda i Ria oseća ovako? Da li misli da mu je bila samo objekat požude?

Do sada nikada nije stvari posmatrao iz tog ugla. Treba to da raščisti, i to uskoro. Ne srne joj dopustiti da tako misli!

Ali, prvo treba da raščisti sa Lizom. Postala mu je dosadna.

- Ti ne znaš šta pričaš, Liza.

Ona je zabacila glavu i nasmejala se.

- O, znam, i te kako! Delia Star voli da pije. Zapamti to, kad joj sledeći put obećaš intervju. Posle nekoliko viskija, jezik joj se razveže i sve ispriča.

- I šta nameravaš s tim informacijama? Da me ucenjuješ? Šta treba da uradim da ne pričaš o tome? Da budem tvoj ljubavnik?

- Na to nisam ni pomislila.

Zavukla je ruke ispod njegovog sakoa.

- Ali, ljudi vole da slušaju o novom gradonačelniku. Mogla bih slučajno nešto da izbrbljam.

- Ti si pokvarena!

- U pravu si. Ali, bogata sam i imam dobre veze u društvu. Ne možeš dopustiti da patim zbog tebe.

Podigla se na prste i poljubila ga.

- U čemu je problem, Tejllore? Ne tražim od tebe da napustiš ženu. Ne smeta mi što si oženjen, sve dok te to ne odvaja od mene. Smeđokosa žena i plavokosa ljubavnica! Može li čovek poželeti više?

Priljubila je svoje usne uz njegove. Naslonila se na njega i Tejlror je na trenutak izgubio ravnotežu. Osvrnuo se i pogledao na drugu stranu.

Ria je stajala na vratima. Izgledala je sjajno. Njena crna kosa i njena haljina su blistale. Blistale su i njene oči. Hladnim sjajem. Tejlror je odgurnuo Lizu. - Ria!

- Dobro veče, godpođo Mek Kenzi - rekla je Liza i nasmejala se.

- Dobro veče - odgovorila je Ria hladno. Zatim je pogledala Tejlora i nastavila:

- Rekli su mi da ću te ovde pronaći.

- Ria, znam kako ovo izgleda, ali nije tako!

- Otrcani izgovor, Tejllore! - odgovorila je. - Nadam se da će tvoj govor biti bolji.

Okrenula se i izišla iz sobe.

Tejlor je požurio za svojom ženom. Stigao je tek na stepenicama.

- Ria, sačekaj trenutak.

- Nemamo vremena. Kasnimo na banket.

- Ostaćeš?

- Pa, takav je bio naš dogovor, zar ne? Ostaću sa tobom dok zvanično ne postaneš gradonačelnik. Sedeću kraj tebe za svečanim stolom, smeškaću se i praviti se kao da se ništa nije dogodilo!

Požurila je prema liftu koji je upravo stigao i ušla unutra. I Tejlor je ušao s njom, ali mu ona nije dala da progovori.

- Istina, mislila sam da dogovor važi i večeras. Izgleda da sam se prevarila.

- Ne želiš da saslušam moje objašnjenje, zar ne? Ona mu se nasmešila.

- Što se mene tiče, možeš da ideš do vraga!

Lift se zaustavio, vrata su se otvorila i oni su se našli u gomili koja im je čestitala.

Uskoro su sedeli za svečano postavljenim stolom i banket je počeo. Ria nije mogla ništa da okusi. Trudila se da ne zaplače, mada joj je to teško padalo. Nije mogla da se koncentriše ni na šta. Mislila je samo na Tejlora i Lizu u zagrljaju. Želela je da više i razbija, ali se ponašala uglađeno i smireno, kao što i dolikuje gradonačelnikovoj ženi.

Došla je u iskušenje da kaže da joj nije dobro i da ode, ali je ipak čvrsto rešila da Lizi ne pruži priliku za trijumf. Nije želela ni da se Tejlor tako lako izvuče. Ako je sve ovo njoj neprijatno, njemu mora da je užasno. Baš je zgodno provesti večer između žene i ljubavnice! O, neka pati!

Najzad se večera završila. Ljudi su se okrenuli prema podijumu na kome su počeli da se ređaju govornici. Na kraju je voditelj pozvao Tejlora i Riu da izađu.

Ria je bila zapanjena. Nije znala da će i ona morati s njim. Tejlor je pridržao i pomogao joj da ustane. Svi su im tapšali.

Kasnije joj nije bilo jasno kako je preživela te trenutke. Slušala je Tejlorov glas. Glas čoveka koji je odavao utisak sigurnosti. Čoveka kome se može verovati. Čoveka koji ne vara ženu. Ali, Ria je znala da to nije tačno.

Kad je završio govor i zakletvu, Tejlor se okrenuo prema Rii i poljubio je. Publika je tapšala oduševljeno. Svi su bili na nogama.

Posle toga trebalo je izdržati još jednu turu fotografisanja i čestitanja. Zatim su sišli u garažu i čekali da im dovezu kola. Njena su prva stigla. Sela je u njih i odvezla se, ostavivši njega da čeka. Poželela je da ode svojoj kući, ali se setila da nema ključ. Tako je otišla do Tejlora i počela da traži svoj ključ. Sve je isprevtala dok ga nije našla. Upravo je krenula prema vratima, kad se ispred nje stvorio Tejlor i preprečio joj put.

- Skloni mi se s puta, Tejlоре!

- Neću.

- Ne želim da slušam ono što imaš da mi kažeš, a mislim da ni tebi ne bi prijalo da čuješ ono što ja želim da kažem. Zato je bolje da me pustiš da odem.

- Šta je to što misliš da mi ne bi prijalo?

- Da si odvratno, dvolično i licemerno kopile!

- Zašto tako misliš?

- Možda je za tebe sasvim normalno da muževi ljube bivše ljubavnice, ali za mene nije.

- Nisam ljubio Lizu.

- Onda sam ja imala halucinacije. Pokušala je da prođe, ali je Tejlор nije pustio.

- Ovo je besmisleno, Tejlоре. Neću ovde s tobom ostati ni minut. Zašto me lepo ne pustiš da prođem?

- Pustiću te kad ti kažem šta se desilo.

- Ja sam videla što se desilo! - povikala je. - Ili ste se ti i Liza ljubili, ili ste jedno drugom davali veštačko disanje! I pri tom ti je ona masirala srce! Kako si samo mogao? Sva sreća što sam baš ja naišla. Svako je mogao da vas zatekne! To bi uništilo tvoju karijeru. Je li taj poljubac bio vredan toga? Na šta si samo mislio?

- Na tebe.

To je toliko razbesnelo, da su joj suze grunule na oči.

- Proklet bio! Prestani da se igraš sa mnom! Nisam to zaslužila.

- Zaslužila si da te stavim preko kolena zato što donosiš pogrešne zaključke.

- Šta? Pa, uhvatila sam te sa bivšom... Ili možda nije bivša? Možda to i sada traje? Od kada? Od mog pobačaja? Ili se nikad nije ni prekidalo?

- Bolje prestani pre nego što kažeš nešto zbog čega ćeš se kajati.

- Neću se kajati ni zbog čega što ti govorim. Prosto ne mogu da smislim ništa dovoljno ružno da ti kažem.

Okrenula se, žaleći što joj je haljina tako duboko izrezana. Osećala se ranjivom i nemoćnom.

- Bila sam luda što sam ti dozvolila da me nagovoriš da ostanem. Okrenula se i pogledala ga.

- Ali, ti si verovatno smatrao da ti žena povećava ugled. A tek beba! Mora da si smatrao da imaš sreće onog dana kad sam došla u tvoju kancelariju. Trebalo je da ti služim kao paravan za tvoje male, prljave avanture! E, sa tim je gotovo. Komedija je završena ovog trena! Tejlor je smireno upitao:

- Jesi li završila?

- Jesam, i što se tiče govora, i što se tiče naše veze!

- Dobro. Onda ćuti i slušaj me. Većina onoga što si rekla je glupost. Ti nisi ostala sa mnom iz obzira prema mojoj karijeri, već zato što si to želela. Ja te nisam molio da ostaneš zato da bi mi povećala ugled, već zato što sam to želeo.

- Dobro! Oboje smo odgovorni za ovaj bizarni brak. Ali, ja sam bar bila verna!

- I ja sam! Večeras sam prvi put razgovarao s Lizom nasamo od prošlog Božića.

- Pa si pozeleo da nadoknadiš propušteno.

Opet mu je okrenula leđa. Ovoga puta, Tejlor je uhvatio za ruku i okrenuo prema sebi.

- Nisam ljubio Lizu, ona je ljubila mene! Sačekala me je kada su svi otišli i pokušala da me zavede!

- Ako je tako, zašto nisi otišao?

- Zato što mi je rekla da zna sve o tvojoj trudnoći i pobačaju. Uspela je to da izvuče od Delie Star.

Prepričao je detaljno svoj razgovor sa Lizom. Rii je sve to bilo odvratno.

- I tako si ostao s njom da bi spasao svoju kožu. - I tvoju.

- Aha! I verovatno si se zato uzbudio? Tejlor je prebledео.

- Otkud ti to? - Videla sam!

- To je tačno. A znaš li zašto sam se uzbudio? Zato što je Liza pričala o tebi. O tebi i meni u krevetu. Samo na to sam i mogao da mislim!

- Ne verujem ti!

Uhvatio je za ruku i privukao. Drugu ruku joj je stavio u kosu i zabacio joj glavu. Njegov vreli dah dotakao joj je lice.

- O, da, veruješ mi! Znaš da sam se zagrejao za tebe čim sam te prvi put ugledao. Nikada do tada nisam iskusio tako jaku želju. I ona je još uvek tu. Jača nego ikad. A ti to dobro znaš, Ria. U svojoj sopstvenoj kući nisam bio u stanju da radim ništa drugo, sem da te želim. Pokušavao sam to da sakrijem da te ne bih uplašila, ali sam te i dalje želeo.

Poljubio je žudno.

- Znaš da sam ti bio veran, Ria. Znaš to dobro! Poljubi me, do vraga!

Izgleda da je njima bes služio kao afrodizijak. Ria mu je prepustila svoje usne. Čvrsto se pripila grudima uz njega. On joj je ljubio vrat.

- Želim te. O, bože, kako te želim!

- Danas... zakasnila sam zato što sam išla kod lekara. Tejlor je pogledao. Oči su mu vatreno sijale.

- Nosi me u krevet - rekla je Ria.

Nije gubio vreme. Odneo je do kreveta kroz zamračenu kuću. Skinuli su jedno drugo, prekidajući to dugim poljupcima. Najzad su ostali nagi. Milovali su se nežno i polako. Sve dok nisu bili ludi od želje.

Kada su se najzad spojili, on je upitao:

- Da li te boli?

- Ne.

- Za ovim sam čeznuo poslednje dve nedelje.

- Znam. I ja. Jedva sam čekala da ti kažem da opet možemo da vodimo ljubav.

Poljubio je njene usne, zatim njen vrat, zatim... Kasnije, dok su ležali zagrljeni, Tejlor je rekao:

- Ria, nema ničega između Lize i mene. Ničega!

- Znam.

- Znaš? Pa zašto si me onda mučila?

- Mislila sam da ću umreti kad sam vas videla zagrljene. Nisam verovala da si me prevario, ali sam želela da budem sigurna.

- Ali, ti si mi pre nekoliko nedelja predložila da uzmem ljubavnicu!
- Jesam, ali nisam mislila ozbiljno. Kada sam te videla s Lizom, bila sam povređena, besna i ljubomorna.
- Bila si ljubomorna?
- A kako bi se ti osećao da si mene zatekao u sličnoj situaciji s Gajem.
- Ljubomorno. Očajno. Osećam se tako svaki put kad pomislim na to da te je on dodirivao.
- Nikada me nije dodirivao. Pogledao je s nevericom: - Šta?
- Gaj ne bi mogao da bude otac mog deteta čak i da nije sterilan. Nikada nisam spavala s njim, Tejllore.
- Poljubio je beskrajno nežno. Pogledao je pravo u oči i rekao:
- Ti si najdivnija žena koju sam ikad upoznao. Ženstvena, ali jaka. Otmena, ali uzbudljiva. Možeš da me razbesniš i uzbudiš više od bilo koje druge žene.
- Ona se nasmejala.
- Hvala ti.
- Prešao je rukom preko njenih grudi.
- Oprosti, jednostavno ne mogu da se obuzdam.
- Opraštam ti - prošaputala je, privlačeći ga bliže.

Sledećeg jutra, Tejlor je dovezao Riu na posao i ušao za njom u kancelariju. Čim je zatvorio vrata za sobom, privukao je u zagrljaj i poljubio.

- Više mi prijaš od doručka. Odlučio sam da od danas doručkujem tebe.

Kolena su joj klecala, kao i uvek kad bi je zagrlio.

- Hvala ti na vožnji - rekla je.

- Nema na čemu.

- Kad ćeš doći po mene?

- Oko pola šest.

- U redu, biću spremna.

- I ja ću!

Dvosmislenost je bila više nego jasna. Poljubio je još jednom i pošao. Krajičkom oka je ugledao čudan odsjaj na njenom licu i okrenuo se.

- Ria, da li plačeš?

- Naravno da ne plačem. Ne budi smešan!

- Učinilo mi se da vidim suze u tvojim očima.

- To je od sunca. Uvek mi suze oči na suncu. Otišla je do prozora i navukla zavese.

- Jesi li siguran da je sve u redu? Celog jutra si tako tiha.

- Ne dozvoljavaš mi da progovorim. Otkako smo ustali, samo se ljubimo.

Nasmejao se.

- Ne mogu da smislim bolji način da se provede jutro. Zavodnički je prešao prstom preko njenih usana. Ona je okrenula glavu u stranu. On se namrštitio. Bio je nezadovoljan zato što ona nije počela da prede kad je pomilovao. Pa šta je ona, kućni ljubimac?

- Iskreno rečeno, ne znam šta se s tobom događa - rekao je. - Upravo smo proveli predivnu zajedničku noć, koja bi mogla da uđe u anale erotike. Od jutros se osećam kao da bih lako mogao da se popnem

na Mont Everest, a ti izgledaš kao da si pojela limun. Šta to znači? Zar tebe ništa ne može da usreći, ili bar da poboljša raspoloženje?

- Može. Kada smo zajedno u krevetu, raspoloženje mi je odlično.

- Pa u čemu je onda problem?

- Ne možemo provesti čitav život u krevetu, Tejlоре.

- Ne bih imao ništa protiv. - Pohotno se nasmejao i oči su mu zasjale. Ali, zaustavio se kada je video da nju to nervira. - Oprosti, nije trebalo da se šalim.

- Trebalo je. I s pravom se šališ. Ceo ovaj brak je šala.

- Pa zašto se onda ne smeješ?

- Zašto mi se nisi javio? - upitala je iznenada.

- Molim? Kada? Javio? O čemu ti uopšte pričaš?

- Posle onog Božića.

- Božića?

- Da, Božića! Zar se ne sećaš?

- Da, sećam se. Bilo je fantastično.

- Misliš, seks je bio fantastičan.

- Nisam to mislio. Sve je bilo fantastično. Još mnogo pre nego što smo legli na onaj kauč.

- Pa zašto me onda nisi pozvao?

On se okrenuo i zagledao kroz prozor. Ria se osećala slomljenom. Dodirnula je bolnu tačku. On o tome nije hteo da razgovara, a ona je osećala potrebu da to razjasni. Ali nije mogla. Zato se stalno vraćala na tu temu.

- Jesi li već sutradan sve zaboravio? On se naglo okrenuo.

- Nisam! Mislio sam o tome. Mislio sam na tebe. Nedeljama sam samo na tebe mislio.

Ria je sa olakšanjem sela na naslon fotelje.

- Koliko znam, moj telefon je bio ispravan.

- Želeo sam da te pozovem, Ria. Samo, nisam smogao hrabrosti.

- Zašto?

- Ima samo jedan razlog: bilo mi je neprijatno. Ria je delovala iznenađeno.

- Ali, rekao si mi da si i pre imao kratke avanture.

- Imao sam ih. Istina, dosta davno. Ranije sam bio mnogo manje izbirljiv nego sada. Imao sam i tada kratke veze, ali još nikada me ni jedna od njih nije tako ponela. Ono što se desilo među nama bilo je tako nabijeno energijom, da čak ne znam ni kako to da nazovem. Nisam želeo da se izvinjavam, a nisam znao šta osećam, pa mi je izgledalo da je najbolje da sve to ignorišem.

- Shvatam.

- Nisam siguran da shvataš. - Seo je na drugi naslon fotelje. - Moj prvi utisak o tebi je bio da si neverovatna. Ugladana, zabavna, žena koja ima sve u životu. Ništa ti nije bilo nedostupno. Imala si ogromnog uspeha u poslu. Imala si Gaja. Ja tada nisam znao da mi on zapravo nije nikakva konkurencija. Zamišljao sam tvog momka kao kombinaciju Mel Gibsona i Sema Separda.

Ria se nasmejala.

- Sada je to možda smešno, ali onda nije bilo - rekao je iskreno.

- Izgledalo je da u tvom životu nije bilo ni jedne praznine koju bih ja mogao popuniti. Izgledala si tako samouvereno, tako sigurno. Mislim da sam se uplašio da ćeš me odbiti ako te pozovem.

Ria je saslušala sve što joj je rekao, ali još se to još uvek nije uklapalo. Činilo joj se da nešto ipak nedostaje.

- Kada sam ti prvi put rekla za bebu, bio si ljut. Zašto?

- Zato što nas je tek to ponovo spojilo. Kad si nazvala moju sekretaricu i ugovorila sastanak, mislio sam da mi se sreća osmehnula. Već sam se pripremio za izlazak na večeru. Umesto toga, ti si bila sasvim poslovna i potpuno nepristupačna.

- To je bio odbrambeni mehanizam.

- Ja tada to nisam znao.

Tejlor je ustao i prišao joj. Uzeo je njenu glavu među ruke i upitao je:

- Zašto si me pustila da odem onog Božićnog jutra, Ria?

- Iz istog onog razloga zbog kojeg ti mene nisi zvao. Bilo mi je neprijatno, zapravo, bilo me je stid. Ja nikada nisam imala kratke avanture. Znala sam da imaš devojkicu. Osim toga, kad sam se probudila, ti si se iskradao iz stana. Mislila sam da ti je stalo što pre da odeš i nisam želela da pravim scene.

- Ne, Ria. Da si me pozvala da ostanem na doručku, nikada više ne bih otišao.

- Zaista?

Klimnuo je glavom.

- Izgleda da smo izgubili mnogo dragocenog vremena, zar ne? Pogledao je na sat.

- Kad smo već kod vremena, imam sastanak za petnaest minuta.

- Bolje požuri. Otpratila ga je do vrata.

- Jesi li sigurna da je sve u redu? Klimnula je glavom i pokazala prema vratima. - Odlazi!

Poljubio je pre nego što je izišao. Ria je zatvorila vrata za njim i naslonila čelo na drvo. Jedna suza joj se skotrljala niz obraz.

- Dovraga! - Obrisala je suzu. - Šta se to događa sa mnom? Bacila se na posao. Trudila se, ali nije mogla da se koncentriše na planove na svom stolu. Mislila je o svom braku. Izgledalo je da Tejlora podrazumeva da je sada sve u redu. I bilo je. Oni su se dobro slagali. U krevetu im je bilo savršeno.

Pa zašto je ona onda u depresiji?

Zato što je od njega želela da čuje da je voli, a on to nije izgovorio. Možda je on od onih muškaraca koji ne umeju da vole. Ali, ona je spadala u one žene kojima je ljubav najvažnija.

Levinderi su joj na praktičnom primeru pokazali da ljubav može da izmeni nečiju sudbinu. Zato je ona postala neophodna za Riu.

Iako je sve drugo u njenom braku sa Tejlrom bilo u redu, nedostajala je ta pokretačka snaga - snaga ljubavi. Bez nje, ništa nije moglo da funkcioniše.

* * *

Bili su u bioskopu, a zatim na večeri. Bilo je već kasno i Tejlora je vozio polako. Njegovo pevušenje uz muziku s radija išlo je Rii na živce. Raspoloženje joj je bilo očajno. Celog dana je sama sa sobom vodila razgovor o tome šta treba da učini.

Zaključak je bio da treba da napusti Tejlora pre nego što je njena neuzvrćena ljubav živu pojede. Jedino još nije odlučila kako to da učini.

- Kuda idemo? - upitala je.

- Rekla si da treba da uzmeš neke stvari iz kuće. Mislio sam da bismo sad mogli to da obavimo.

- O, hvala.

- Znaš, razmišljao sam o tim našim kućama. Šta će nam dve kuće? Planirala si dogradnju za svoju kuću. Zar ne bi mogla da prilagodiš te planove mojoj? I nju bismo mogli dograditi, zar ne? Ako se slažeš, naravno.

- Tvoja kuća je divna.

- Možemo i da prodamo obe i kupimo veću. Šta misliš o tome?

- Pa, ne znam, Tejlore.

Naslonila se na prozor. Ona je razmišljala o tome kako da preživi rastanak s njim, a on je pričao o kućama. Ona bi s njim živela i pod šatorom, samo kad bi je voleo.

- Razmisli o tome.

- Hoću.

Nastavio je da pevuši uz radio. Ria je pojačala ton da ga ne bi slušala. On je upitao:

- Nešto nije u redu?

- Ne znaš da pevaš.

- Nisam ni pevao, samo sam pevušio.

- Ne umeš čak ni to.

- Ljutiš se što te nisam pozvao danas?

- Ne. Ne očekujem da mi neprekidno posvećuješ pažnju.

- A što da ne? Pa, ja sam tvoj muž, zar ne? Grlo joj se steglo od emocija.

- Da, ti si moj muž.

- Žao mi je što se nisam javio. Imao sam užasno mnogo posla danas. Kad smo već kod poslova, svratio sam u banku i stavio nešto novca na tvoj račun. U minusu si.

- Otkud ti znaš koliko ja imam novca na računu?

- Pogledao sam u tvoju čekovnu knjižicu. Nemoj da se ljutiš! Nisam ti uzeo pare, nego dao!

- Volela bih da si me prvo pitao.

- E, onda je bolje da ti kažem i ovo: otvorio sam polisu osiguranja za nas dvoje.

Pogledala ga je. Ona je pokušavala da se izvuče iz ovog nazovi braka, a on je uvlačio sve dublje i dublje.

Ali, pre nego što je uspela da bilo šta kaže, Tejlor je skrenuo u njenu ulicu. Još sa ugla je videla svetla oko njene kuće.

- Gospode bože!

Cela njena kuća, od krova do temelja, bila je ukrašena kao božićna jelka.

- Šta se događa? Ko je ovo uradio?

Istrčala je iz kola čim je on zaustavio. Vrata su bila otključana. Ušla je.

Iako je bila topla prolećnja noć, u dnevnoj sobi je gorela vatra. Soba je bila ukrašena, a na sredini je stajala velika jelka sa poklonima. Miris borovine je ispunjavao sobu.

Ria je prošaptala:

- Ne mogu da verujem!

Onda je ugledala svoju bundu koja bi trebalo da bude u ormaru. Bila je raširena na sofi. Polako je okrenula. Tejlor je stajao na vratima sa ozbiljnim izrazom na licu.

- Nisi mi verovala da te volim, Ria. Ali, ja te volim.

Polako je zatvorio ulazna vrata. Zatim joj je polako prišao i stavio joj ruke na struk.

- Ti si sve ovo uradio?

- Pa, rekao sam ti da sam imao mnogo posla danas. - Ali...

- Pitaš se zašto ti jednostavno nisam rekao da te volim još jutros? Zato što sam zano da ćeš misliti da ti to govorim samo zato što ti to želiš. Mislio sam da je bolje da ti pokažem, a ne samo kažem. Osim toga, imao sam i ovu ideju. Nisam hteo da propadne. Po meni, Božić predstavlja univerzalni simbol ljubavi.

Ria se popela na prste i poljubila ga.

- Ubijalo me je to što sam vodila ljubav s tobom i mislila kako me ti ne voliš. Bila sam odlučila da te napustim.

- Toga sam se i bojao. Ne bih te pustio da odeš. Posvađali bismo se, zatim bismo vodili ljubav, i ti bi opet mislila da je sve što nas drži zajedno seks.

- A nije?

- Nije. Prvo nas je spojila naša beba. Gubitak bebe nas je još više zbližio, umesto da nas razdvoji. Sve do tada nisam znao koliko te zapravo volim. Tek tada sam to shvatio.

Zagrlio je čvrsto i poljubio. Prošaputao je:

- Volim te, Ria.

- I ja tebe. O, i to toliko! Bila sam očajna onog jutra kad si otišao.

- I ja sam bio očajan. Ali, sada ću ostati. Odigraćemo sve iz početka. Samo, pre toga moraš još nešto da vidiš.

Pokazao je prema udaljenom uglu sobe. Ria se okrenula. Na kauču je ležala predivna beba, koja se meškoljila.

Dok je Ria zapanjeno gledala, beba je zaplakala.

- Mislim da to u prevodu znači: Dosta mi je, nahrani me! - rekao je Tejlor koji je stajao tik iza nje. Lako je dotakao po ramenu.

Zatim se nakašljao i izvinio zbog ove nelogičnosti:

- Žao mi je, trenutno nisu imali dečake. Sagnuo se i podigao bebu.

- Ali, svejedno, meni se ova najviše dopala. Ima crnu kosu i izražene jagodice. Podseća me na tebe. A izgleda i da je pomalo usamljena, pošto nema roditelje. Zapravo, iskoristio sam neke svoje veze. Pristali su da nam je daju na izvesno vreme. Čak su pristali i na to da sestra napusti kuću kroz zadnja vrata kad nas čuje. Ako nam se sviđa i ako odlučimo da je zadržimo, možemo otići sutra da popunimo papire. Riini obrazi su bili mokri od suza.

- Hoćeš da kažeš da je... da je...

- Naša. - Pružio joj je bebu. - Srećan ti Božić, ljubavi.

KRAJ